

THE ATMANAND PRAKASH REGISTERED No. B. 431

{ श्रीमच्चिजयानन्दसूरिसद्गुरुभ्यो नमः }

श्री

आत्मानन्द प्रकाशः

{ सेव्यः सदा सज्जु कल्पवृक्षः }

शान्तिः स्वान्तप्ररूढा जवति जवततिज्ञान्तिरुन्मूलिता च
ज्ञानानन्दोद्यमन्दः प्रसरति हृदये तात्त्विकानन्दरम्यः ।
अर्हद्वाणीविनादो विशदयति मनः कर्मकहानलाम्बजः
आत्मानन्दप्रकाशो यदि जवति चृणां जावभृद्-हृदिकाशः ॥

पुस्तक १२. } वीर संवत् २४४१ माघ. आत्म सं. १९. } अक ७ मो.

प्रकाशक-श्री जैन आत्मानन्द सभा. भावनगर.

विषयानुक्रमशुद्धिः.

नं०	विषय.	पृष्ठ.	नं०	विषय.	पृष्ठ.
१	प्रश्न स्तुति.	११५	६	अवस्था सं० धी सूचना ...	१८६
२	विद्यार्थी जवन केवुं होवुं जेष्ठय ?	११६	७	श्री शंभुधर पार्श्वनाथ तीर्थभां	
३	पन्नासल श्रीमद्द्वानविजयल महा-			धर्मशाणानी ज३२	१८६
	राजनुं धर्म सं० धी आपणु... ..	१७४	८	मुनिमहाराजग्याने विनंति...	१८०
४	अहिंसा याने दयाधर्म	१८४	९	वर्तमान सभाचार	१८१
५	अद्वार पापस्थानक व्याधु... ..	१८८	१०	श्री जैन श्वेताम्बर डोमरन्सनुं	
				नवभुं अधिवेशन	१८२

वार्षिक-मूल्या ३१. १) टपास धर्म आना ४

धी आनंद श्री-टीग प्रेसभां शाह गुलाबयंद धनुभाधये धायुं-भावनगर.

આ સભાના લાઘ્ફ મેમ્બરોને ભેટ.

આ સભાના માનવંતા લાઘ્ફ મેમ્બરોને નીચે જણાવેલા અંશે ધારા મુજબ ભેટ આપવા આટે સુકરર થયા છે.

- ૧ શ્રી જૈન ગ્રંથ ગાઇડ (જૈન માર્ગ દર્શક ભોમીયો)
- ૨ શ્રી જંબુચરિત્ર (ભાષાંતર)
- ૩ આત્મવિલાસ સ્તવનાવળી. (જેમાં શ્રીમદ્ વિજયનંદસંસ્કૃત ચોવીશી, ભાવના સ્તવનો તથા ઉપાધ્યાયજી મહારાજ શ્રી વિરવિજયજી કૃત વિવિધ સ્તવનો.)
- ૪ શ્રી ભકિત ભાવના પ્રકાશ.
- ૫ શ્રી નવાણું પ્રકારી પૂજા વિસ્તારથી અર્થ સહિત.
- ૬ ખારત્રત આદરવાની સંક્ષિપ્તટીપ.
- ૭ શ્રાદ્ધગુણ વિવરણમૂળ. ૮ ધર્મરત્ન લઘુ ટીકા.
- ૯ પંચ સૂત્ર સટીક ૧૦ ચંપકમાળા કથા. ”
- ૧૧ અદ્યપમહુત્વ વિચાર ગર્ભિત મહાવીર સ્તવ:
- ૧૨ સમ્યક્ત્વ કૌમુદિ.
- ૧૩ સુદર્શના ચરિત્ર (માગંત્રી ઉપરથી સંસ્કૃતમાં અનુવાદ)
- ૧૪ શ્રી રોહિણી અશોકચંદ્રની કથા. (મૂળ) ૧૫ આચારોપદેશ (મૂળ)

નંબર ૭ થી ૧૫ સુધીના સંસ્કૃત મૂળગ્રંથો હોવાથી તેના ખર્ચો જૈન બંધુ ભાગ્યેજ હોવાથી પ્રથમ મુજબ આ સભાના લાઘ્ફ મેમ્બરો જે મંગાવશે, તેને મોકલવામાં આવશે. કારણ કે તેવા મૂળ ગ્રંથો બહોળા પ્રમાણમાં તેના અભ્યાસી મુનિ મહારાજ વગેરેને તેમજ જ્ઞાન ભંડારોને સભાની જેમ તેઓની વતી ભેટ અપાયે જાય છે તેમ આ નં. ૭ થી ૧૫ સુધીના મૂળ ગ્રંથો તેમની વતી અપાશે, અને બાકીના મૂલ સંસ્કૃત સિવાયના તમામ ગ્રંથો લાઘ્ફ મેમ્બરોને પોરટેજ પુરતા પૈસાનું વી. પી. કરી આવતા માહા વહી ૫ થી મોકલવાનું શરૂ કરવામાં આવેલ છે, જેથી અમારા માનવંતા મેમ્બરો સ્વીકારી લેશે. જેઓ સાહેબને ન મળ્યા હોય તેઓએ અમને સત્વર લખી જણાવવું.

આ સભા તરફથી હાલમાં નવા છપાયેલા ગ્રંથો.

૧ જૈન ગ્રંથ ગાઇડ. (જૈન માર્ગ દર્શક ભોમીયો)	રૂ. ૧-૦-૦
૨ શ્રી જંબુચરિત્ર. (ભાષાંતર)	” ૦-૮-૦
૩ શ્રાદ્ધગુણ વિવરણ. (સંસ્કૃત)	” ૦-૧૦-૦
૪ ધર્મરત્ન લઘુ ટીકા.	” ૦-૧૨-૦
૫ સમ્યક્ત્વ કૌમુદિ.	” ૦-૧૦-૦
૬ પંચસૂત્ર સટીક.	” ૦-૬-૦
૭ ચંપકમાળા કથા.	” ૦-૬-૦
૮ અદ્યપમહુત્વ વિચાર.	” ૦-૨-૦
૯ સુદર્શના ચરિત્ર.	” ૦-૩-૦
૧૦ આચારોપદેશ.	” ૦-૩-૦
૧૧ રોહિણી અશોકચંદ્ર કથા.	” ૦-૨-૦
૧૨ શ્રી નવાણું પ્રકારી પૂજા વિસ્તારથી અર્થ સહિત	૦-૮-૦

માત્ર સંસ્કૃત ગ્રંથો જ જ્ઞાનભંડાર અને તેના અભ્યાસી મુનિ મહારાજોને તેઓના વિદ્યાર્થન (હોશત) વડેલ મુનિરાજોની લેખીત આજ્ઞાથી પોરટેજ પુરતા પૈસાનું (શ્રાવકના નામનું વી. પી. કરી મોકલવામાં આવે છે. બીજાઓને ઉપરની કિંમતથી મોકલવામાં આવશે. પોરટેજજીવું.)

શ્રી

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

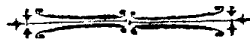
इह हि रागद्वेषमोहाद्यजिभूतेन संसारिजन्तुना
 शारीरमानसानेकातिकटुकैदुःखोपनिपात-
 पीनितेन तदपनयनाय हेयोपादेय--
 पदार्थ परिज्ञाने यत्नो विधेयः ॥

પુસ્તક ૧૨] વીર સંવત્ ૨૪૪૧, માહ. આત્મ સંવત્ ૧૯. [અંક ૭ મો.

પ્રભુ સ્તુતિ.

શાંદૂલ વિકોડિત.

ગોશાળે અતિ ગર્વ અંતર ધરી ઈર્ષ્યાલુ રાખી મતિ,
 રાખી દ્વેષ ઉપદ્રવોડ બહુ કરી પીડયા પ્રભુને અતિ;
 તોયે જે કણ્ણાઃ નિધિ મન ધરે શી પામશે તે ગતિ,
 તે શ્રીવીર તણા સદા ચરણમાં રહેજો અમારિ મતિ.

૧ હૃદયમાં. ૨ ઈર્ષ્યા વાળી. ૩ વિદ્વે. ૪ દયાના ભંડાર. ૫ 'તે ગોશાળા
 ખીચારાની શી ગતિ થશે.' એવો દયા ભરેલો વિચાર.

૧૬૬

આત્માનંદ પ્રકાશ.

વિદ્યાર્થીજીવન કેવું હોવું જોઈએ.

અને

તેને હિતકર માર્ગે સૂચક શું છે ?

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૪૭ થી શરૂ.)

માનસિક કેળવણી માટે ચીન દેશના એક વિદ્યાર્થીનો દાખલો ખાસ જાણવા જેવો છે.

“ચીનમાં એક અતિશય જ્ઞારિય વિદ્યાર્થી હતો. રાત્રે વાંચવાને દિવો કરવા તેણે પણ તહેને મળતું નહિ તેથી પુષ્કળ પતંગીઆં એકઠાં કરી એક કાચની શી-શીમાં ભરી તેને ચોપડી ઉપર મૂકતો અને તહેના પ્રકાશથી તે વાંચતો કોઈએ તહેને પૂછ્યું કે આટલી બધી મહેનત શામાટે કરે છે ચીન દેશનો વજીર થવાનો છે કે શું ? છોકરે જવાબ આપ્યો સામર્થ્ય અને જ્ઞાનનો સ્વામી મનુષ્ય છે. મનુષ્ય ધારે તે કરી શકે એ કાચદો બે ખરો હશે તો એક દિવસ હું ચીનનો વજીર પણ બનીશ.

ચીન દેશનો ઇતિહાસ વાંચો ! એક દિવસ એવો આવ્યો કે એજ છોકરો ચીનના મહારાજ્યનો પ્રધાન બન્યો.” એવા એક બે નહિ પણ લક્ષ્યાવધિ મનુષ્યોના ઉદાહરણો છે કે જેમણે પૂર્વાવસ્થા ઘર ઘર લીખ માગીને વિતાડી હતી પરંતુ દૃઢ સાહસ અને મહત્વાકાંક્ષાના લીધે ઉત્તરાવસ્થામાં મહાન પદ પ્રાપ્ત કર્યું હતું. ઉર્દૂમાં એક કહેવત છે કે:—

यह कौनसा उकदा है जो वो हो नहीं सकता,

हिम्मत करे इन्सान तो क्या वो हो नहीं सकता ?

અર્થાત્ તે કંઈ ગાંઠ છે કે જે છુટી નહિ શકે, મનુષ્ય બે હિમ્મત કરે તો તે કંઈ કાર્ય છે કે જે તેનાથી નહિ થઈ શકે ? માટે ઉત્સાહ અને અભિલાષા મહાન રાખો.

પૂર્વ પુણ્યના યોગથી તહેમને સંયોગો અનુકૂળ મળ્યા છે. તહેમારી સ્થિતિ સારી છે. તહેમને સ્હાય કરનારા છે, ઉત્સાહ આપનારા છે અને યોગ્ય સલાહ દેનારા છે. પરંતુ દુનિયામાં એવા પણ સંજ્યાબંધ મનુષ્યો છે કે, જેમણે કેવળ આપૂ બળથી જ ઉચ્ચ વિદ્યા પ્રાપ્ત કરી છે અને કરે છે. હિન્દુસ્થાનના અનેક વિદ્યાર્થીઓ આજે યુરોપ અને અમેરીકામાં વિદ્યાભ્યાસ અને હુન્નર કળા શીખી રહ્યા છે કે જેમને કોઈ પણ મદદ કરનાર નથી. પહેરવા માટે કપડાં, ખાવા માટે અન્ન, રહેવા માટે મકાન અને ભણવા માટે પુસ્તકો તથા ફી પણ આપનારો કોઈ નથી. તેઓ ફક્ત જાત મહેનતથી ઠેઠ ત્યાં સુધી પહોંચ્યા છે અને અભ્યાસ કરે છે. વર્ષમાં

વિદ્યાર્થીજીવન કેવું હોયું જોઈએ.

૧૬૭

છ મહિના નોકરી અથવા મજૂરી કરી સાલ ભરતું ખર્ચ પેદા કરે છે અને છ મહિના કોલેજોમાં અભ્યાસ કરે છે. તથા કેટલાકો દિવસે નોકરી યા મજૂરી કરી પૈસા મેળવે અને રાત્રે સ્કૂલોમાં અભ્યાસ કરે છે. નોકરી અને મજૂરી પણ જેવી તેવી નથી મળતી પરંતુ બહુ કષ્ટપ્રદ મળે છે. યા તો રેલની સડકો ઉપર કાંકરી નહાંખવાનું કામ કરવું પડે છે, યા ખેતરોમાં મજૂરી કરવી પડે છે. અથવા મિલ કે જીનમાં રૂની ગાંસડીઓ ઉઠાવવી પડે છે. મતલબ કે આવાજ પ્રકારની કષ્ટકારી મહેનત કરી પોતાનો ગુજરાન ચલાવવું પડે છે અને અભ્યાસ કરવો પડે છે. વિદ્યારો, ત્હમરી અને ત્હમની દશામાં કેટલો અંતર છે ! છતાં ત્હમની વિદ્યાભિરૂચી કેટલી બધી તીવ્ર છે ? ત્હમનો ઉત્સાહ કેવો પ્રબળ છે ? જેવી અભિલાષા અને જેવો ઉત્સાહ હોય છે ક્ષણ પણ ત્હમને ત્હવું જ મળે છે. થોડા જ સમય પછી કોઈ ઉંચા હોદ્દા ઉપર ચઢે છે અને મહોટા પગારો મેળવે છે. કેટલાક એમાંના પોતાના દેશ બંધુઓના ઉદ્ધાર તરફ લક્ષ્ય આપે છે અને આખી જીંદગી નિષ્કામ સમાજને અર્પણ કરી પોતાની તથા પરની ઉન્નતિ સાધે છે. ત્હમને આટલી ઉત્તમ સગવડો મળ્યાં છતાં પણ ઉત્સાહ અને ઉદ્યમની મંદતાના લીધે ત્હમે સાફ ક્ષણ મેળવી શક્તા નથી અને આખી જીંદગી આમની આમ સામાન્યપણે વિતાડવી પડે છે.

હું અહિંયા ત્હમને એક એવા પુરૂષ-પરોપકારી નરતું ઉદાહરણ આપીશ કે જેણે અત્યંત નિષ્કૃષ્ટ દશામાંથી પણ ઉત્સાહ અને ઉદ્યમ વડે ઉન્નતિના શિખર ઉપર ચઢી સમગ્ર સંસારમાં આજે એક અદ્વિતીય પરોપકારી અને પરમાર્થી પુરૂષ ગણાય છે. એ મહા પુરૂષ આજે વિદ્યમાન છે. એનું પવિત્ર નામ બુકર ટી વાશિંગ્ટન છે.

અમેરીકાની અંદર હબશી નામની એક અસહ્ય અને ગુલામ જાતિ છે. સત્તરમી શતાબ્દીમાં એમના મૂળ દેશ આફ્રિકામાંથી એ લોકોને પકડી પકડી અમેરીકામાં વેચવામાં આવ્યા હતા. એમ. બી. સ્ટો નામની એક વિદુષી એક પુસ્તકમાં લખે છે કે—

“ આ ગુલામોને આખો દિવસ સખત તાપમાં કામ કરવું પડતું હતું. કામમાં કોઈ પ્રકારની ભલ થઈ ગઈ હોય તો, ત્હમનો ઉપરી, કોરડા વડે સજ્જ રીતે પ્રહાર કરતો હતો એટલે સુધી કે તે બીચારા ગુલામોના શરીરમાંથી લોહીની ધારા છૂટતી હતી.”

રાત્રિમાં ત્હમને પેટ ભરી ખાવા પૂરતું અન્ન પણ નહોતું મળતું. એક ન્હાની સરખી ઝુપડીમાં બકરાંઓની માફક ત્હમને પૂરી દેવામાં આવતા હતા.” ઇત્યાદિ અનેક કષ્ટોમાં તે બીચારા પોતાનું નિઃકષ્ટ જીવન પુરૂં કરતા હતા. એજ

૧૬૮

આત્માનંદ પ્રકાશ.

જાતિમાં ઉપરોક્ત બુકરટી વાશિંગ્ટનનો જન્મ થયો હતો. બાલ્યાવસ્થા, એ છોકરાંએ પણ એવી જ રંક અને કડ્ડણજનક હાલતમાં વિતાડી. થોડા સમય પછી અમેરીકાના કેટલાક પરોપકારી રાજ્યાધિકારી પુરૂષોએ શુભામોની આવી અત્યંત ત્રાસજનક સ્થિતિ જોઈ, ત્હેમને બંધનમુક્ત કરવા માટે કાયદો ઘડ્યો અને તદનુસાર બધા શુભામોને પ્રાણનાશક પાસમાંથી છોડી મુકવામાં આવ્યા. આ વખતે બુકરની અવસ્થા ત્રણ ચાર વર્ષની હતી. સ્વતંત્ર થયા બાદ ત્હેના માતા પિતા પોતાના ન્હાના ન્હાના છોકરાઓને લઈ માલ્ડન નામના ગામમાં મીઠાની ખાણોમાં મજૂરી કરવા માટે ગયા. ત્યાં આખો દિવસ બુકરને પણ મીઠાની ખાણમાં પહેલાં કામ કરવું પડતું હતું. બુકર એક વખતે ત્હેના માલિકની છોકરીને નિશાળે મૂકવા ગયો, ત્યાં ત્હેણે નિશાળમાં ઘણાં છોકરા અને છોકરીઓને લણુતા બહારથી જોયાં. એ જોઈ એના મનમાં પણ આવી રીતે નિશાળમાં જઈ અભ્યાસ કરવાની ઉત્કંઠા થઈ, પરંતુ પોતાના પિતાનો વિચાર કેવળ પૈસા કમાવી કુટુંબ નિર્બાહ કરવા તરફ જ હતો તેથી તે બિચારને લણુવાની અનુકૂળતા નહિ થઈ. થોડા સમય પછી તે ગામની પાસે જ હબસીઓના છોકરાઓ માટે એક ન્હાની સરખી નિશાળ ખોલવામાં આવી. તેમાં પોતાની જાતિના છોકરાઓને અભ્યાસ કરવા જતા જોઈ બુકરની ઈચ્છા પણ લણુવા માટે વિશેષ પ્રબળ થઈ. પિતાના વિરોધને લીધે કામ છોડી તે પાઠશાળામાં નહોતો જઈ શકતો. તેથી મજૂરી કર્યો બાદ જે સમય મળતો ત્હેમાં તે વિદ્યાભ્યાસ કરતો. એના પછી તે રાતના વખતે પાઠશાળામાં જઈ અભ્યાસ કરવા લાગ્યો. આને માટે તેને રાતના ત્રણ ત્રણ ચાર ચાર માઈલ પગે ચાલવું પડતું હતું. તે પોતાના આત્મ ચરિતમાં લખે છે કે—“જે કે મ્હને આ મુશ્કેલીઓથી ઘણી વખતે નિરાશા ઉત્પન્ન થતી હતી પરંતુ મ્હેં વિદ્યા પ્રાપ્તિના માટે પૂર્ણ નિશ્ચય કરી લીધો હતો.” એ નિશ્ચય અનુસાર સન ૧૮૭૨ માં તે પોતાના ગામથી ઘણી દૂર એવી હૈમ્બટન નામની નોર્મલ સ્કુલમાં લણુવા માટે જવા તૈયાર થયો. તે વખતે તેની અવસ્થા ૧૩-૧૪ વર્ષની હતી, તેને એટલી પણ ખબર નહોતી કે, હૈમ્બટન કેટલી દૂર છે. ત્યાં જવા માટે એક પૈસો પણ ત્હેની પાસે નહોતો. ઘરથી નિકળ્યા બાદ માલૂમ પડ્યું કે, તેના ગામથી હૈમ્બટન ૫૦૦ માઈલ દૂર હતું, રસ્તાની અંદર તેને ઘણા ઘણા કષ્ટો સહન કરવા પડ્યા. જ્યારે તે કોઈ મહોટા શહેરમાં પહોંચતો ત્યારે થોડી ઘણી મજૂરી કરી પેટને અન્ન આપતો. અખે દિવસો સુધી ત્હેને ભૂખે મરવું પડતું. રાતના વખતે રેલના પાટાઓની એક બાજુએ સૂઈ રહેતો. આવી રીતે અનેક દુઃખો સહન કરતો તે હૈમ્બટન પહોંચ્યો. ત્યાંની અધ્યાપિકાએ પ્રથમ ત્હેને સ્કુલનો કચરો કાઢવા માટે નોકર રાખ્યો અને ત્હેની પરિક્ષા કરી કે શારીરિક પરિશ્રમમાં આ છોકરો કેવો છે? જ્યારે તે પરીક્ષામાં મહેનતુ અને ઉદ્યોગી માલમ પડ્યો, ત્યારે તેને સ્કુલના સિ-

વિદ્યાર્થી જિવન કેવું હોવું જોઈએ.

૧૬૯

પાઈ તરીકે નોકર રાખ્યો, અને તેના બદલામાં ત્હને અભ્યાસ વિગેરે કરાવવામાં આવતો. આવી રીતે તેણે પ્રબળ પરિશ્રમ દ્વારા થોડા જ સમયમાં સ્કુલના બધા અમલદારોની પ્રીતિ સંપાદન કરી અને ૪-૫ વર્ષમાં ત્યાં જ બેન્જુએટ થયો ! પદવી ફેતી વખતે સત્તાધિકારીઓએ તેનું નામ માનનીય (એનરેબલ) વિદ્યાર્થીઓમાં દાખલ કર્યું.

આવી રીતે મહા કષ્ટ વેઠી તેણે વિદ્યા મેળવી. હવે તેના મનમાં, આ વિદ્યાનો ઉપયોગ કેવળ પોતાના સ્વાર્થમાં જ પૂરો ન કરી, પોતાના જાતિ ભાઈઓને કાંઈ લાભ મળે, ત્હમનો કોઈ રીતે ઉદ્ધાર થાય, એવી પુરોષકાર વૃત્તિથી, એક સ્વતંત્ર સ્કૂલ ખોલવા માટે ત્હને વિચાર થયો. પરંતુ ત્હને માટે પુષ્કળ પૈસાની આવશ્યકતા હતી. તે ક્યાંથી મેળવવા ? એટલામાં, ત્હણે ૭૦૦ રૂપીયા ઉધાર લઈ, ટ-સ્કેજ નામના ગામમાં એક ખેતર ખરીદી લીધું, ત્હેની અંદર બે ત્રણ ઝુંપડીઓ બાંધી; ત્હમાં પોતાના વિદ્યાર્થીઓને અભ્યાસ કરાવવો શરૂ કર્યો. થોડા સમય પછી તે પોતાની જાતીની અંદર પાઠશાળા માટે ટીપ કરવા નિકળ્યો. અનેક રીતે લોકોને સહમતી કેટલુંક દ્રવ્ય મેળવ્યું. હવે એ દ્રવ્યથી મકાન બનાવવાની કેટલીક સામગ્રી ભેગી કરી સ્કૂલની ઈમારત બનાવવી શરૂ કરી. કડીયા અને મજુરોના સ્થાન ઉપર પોતે તથા પોતાના વિદ્યાર્થીઓ નયત થયા. ઇંટો પાડવાના કાર્યથી શરૂ થઈ પાઠશાળાની આખી મહોટી ઈમારત આવી રીતે તેણે પોતાના જ હાથે બાંધી !

ધીરે ધીરે એ સંસ્થાની ઉન્નતિ, દિન પ્રતિદિન અધિક થવા લાગી. બુકર ટી વાશિંગટન આખા અમેરીકા અને યુરોપમાં પ્રખ્યાત થયો. મહોટી મહોટી યુનિવર્સિટીઓ અને પરીષદો ત્હને પદવીઓ આપવા લાગી. મહોટા મહોટા વિદ્વાનો, લૉર્ડો, અને સત્તાધિકારીઓ ત્હેનું ખૂબ આદર કરવા લાગ્યા અને પાર્ટીઓ આપવા મંડયા. પૂર્વે જે શહેરોના મહોટાઓમાંથી તે ભીખ માગતો અને રૂદન કરતો પસાર થયો હતો, તે જ રસ્તાઓ ઉપરથી આજે હજારો મનુષ્યોના ગગન ભેદી હુરે ના પોકારો વચ્ચે પસાર થવા લાગ્યો ! દુનિયાની બધી ભાષાઓમાં ત્હેના મહોટા મહોટા અને જુદા જુદા જીવન ચરિત્રો છપાવા લાગ્યા ! જે ઠેકાણે ખેતરમાં ઝુંપડી બાંધી તે પોતાના વિદ્યાર્થીઓને અભ્યાસ કરાવવો શરૂ કર્યો હતો તે ઠેકાણે આજે મહોટી મહોટી સેંકડો ઈમારતો અને બગીચાઓ બનેલા છે ! એકંદરે તે ઠેકાણે આજ, ૧૦૬ તો ઈમારતો છે, ૨૩૫૦ એકર જમીન છે અને ૧૫૦૦ જનનવર છે. ખેતીવાડી સંબંધી ઓળરો, યંત્રો અને અન્ય સામાનની કિંમત ૩૮,૮૫,૬૩૬ રૂપીયા છે. વાર્ષિક આમદની ૯,૦૦,૦૦૦ (નવ લાખ) રૂપીયા છે. દર સાલ ૨,૪૦૦૦૦ (બે લાખ ૪૦ હજાર) રૂપીયા ખર્ચ થાય છે. એકંદરે મળી આ સંસ્થાની કુલ જાતદાત એક કરોડ રૂપીયાની છે. ૧૮૦ શીક્ષકો અને ૧૬૪૫ વિદ્યાર્થીઓ

૧૭૦

આત્માનંદ પ્રકાશ

ર્થીઓ છે, જેમાં ૧૦૬૭ છોકરા તથા ૫૭૮ છોકરીઓ છે. ૧૦૦૦ એકર જમીનમાં કેવળ વિદ્યાર્થીઓથી જ વૈજ્ઞાનિક રીતિએ ખેતી કરવામાં આવે છે. માનસિક શિક્ષાની સાથે જુદી જુદી ૪૦ પ્રકારની શીક્ષાઓ આપવામાં આવે છે. આજ સુધી ૭૦૦૦ વિદ્યાર્થીઓએ સંસ્થામાં અભ્યાસોત્તીર્ણ થઈ દક્ષિણ અમેરીકામાં જુદા જુદા સ્વતંત્ર ધંધાઓ કરે છે. આ લોકો સ્વયં પોતાના પ્રયત્ન અને ઉદાહરણ વડે, પોતાના હજારો જાતિભાઈઓને આધિ, ભૌતિક અને આધ્યાત્મિક, ધર્મ અને નીતિ વિષયક શિક્ષા આપી રહ્યા છે. આખા અમેરીકામાંથી એ સંસ્થામાં શીખેલા શિક્ષકોની માંગણી આવે છે.

વિચારો, જે મનુષ્યનો જન્મ શુદ્ધાત્મ જેવી અત્યંત નિઃકૃષ્ટ જાતી અને પતિત કુળમાં થયો છે. જેને બાલ્યાવસ્થામાં ભૂખે મરી મરી અને વજન ઉપાડી ઉપાડી દિવસો કાઢવા પડતા હતા, તે જ આજે પોતાના આત્મ વિશ્વાસ અને આત્મ-બળના આધારે કેટલા ઉચ્ચ પદ પર ચઢ્યો છે ? તે પોતાનું માનવ-જીવન કેવી રીતે સફળ કરે છે ? એનું જ નામ આત્મોદ્ધતિ છે. એનું જ નામ પરોપકાર છે. જે ત્હમે સંસારના આદર્શ મનુષ્યોના જીવન ચરિત્રો જોશો તો એવા એક બે નહિ પરંતુ અનેક ઉદાહરણો મળશે કે જેમનાથી ત્હમને પણ ત્હમારા જીવન સંબંધી કર્તવ્ય સમજશે.

આ ઉપરથી સમજાયું હશે કે ઉચ્ચ શિક્ષણ લીધા સિવાય મનુષ્યની ઉન્નતિ નથી.

ઉચ્ચ શિક્ષણ લેવા માટે કેવળ કોલેજોનું શરણ લેવું જોઈએ. ત્યાં ગયા વગર ઉંચું જ્ઞાન મળતું જ નથી એવું કાંઈ નથી. ઘણું લેખકો, વક્તાઓ અને વિદ્વાનો એવા પણ થયા છે કે જેમણે કોઈપણ કોલેજ અથવા સ્કુલમાં કેળવણી લીધી નથી તેઓ ફક્ત વિશાળ વાંચન વડેજ પોતાના મસ્તિષકમાં જ્ઞાનભંડાર ભર્યો હતો. અનેક ગહન પુસ્તકો લખ્યા હતા, તમારી માતૃભાષાના સાહિત્ય વાંચનથી જ તમે તમારું આવશ્યકીય જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરી શકો છો. ધર્મ, સાહિત્ય, ઇતિહાસ, ભૂગોળ અને નીતિ વિષયના અનેક ગ્રંથો અનેક રૂપમાં પ્રગટ થયેલા છે. અને થતા જાય છે. તેમના વાંચનને મનનવડે તમે પુષ્કળ લાભ મેળવી શકો છો. જ્યાંસુધી બહારનું સાહિત્ય તમે નહિ અવલોકશો ત્યાંસુધી તમને કશી પણ ખબર પડવાની નથી. તમારી વિચાર શક્તિ વિકસવાની નથી અને સમજશક્તિ સ્કુરવાની નથી. વાંચનની વિશાળતાથી તમને ધર્મના તત્ત્વો સમજશે, પદાર્થોનું સ્વરૂપ જણાશે, અને પોતાના કર્તવ્યનું ભાન થશે.

તમારો ઉદ્દેશ કેવળ ૧૦ થી ૨૦ રૂપીયાની નોકરીમાં જ પુરો નહિ થવો જોઈએ. કિંતુ જીવનને આદર્શ બનાવવામાં પૂર્ણ થવો જોઈએ. જે એવી નજીવી પરાધિનતા માટે જ તમે આ માર્ગ લીધો હોય તો તેમાં તમે સજ્જડ ભૂલ ખાઓ

વિધાર્થી જીવન કેવું હોવું જોઈએ.

૧૭૧

છા. એના કરતાં તો કોઈ હુન્નર વિગેરે શીખવામાં જોડાયા હોત તો અદ્ય સમય-માં, અદ્ય પરિશ્રમ વડેજ સારી સફળતા મેળવી શકત. આ કથનથી આમ નહિ સમજશો કે, તમે જે આ માર્ગ લીધો છે તે શ્રેષ્ઠ નથી. નહિ એ માર્ગ ઘણો જ ઉત્તમ અને પવિત્ર છે. એના જેવો ભાગ્યે જ ખીજો કોઈ ઉત્તમ ઉપાય હશે. પરંતુ મારો કહેવાનો તાત્પર્ય એટલો જ છે કે, જે રસ્તો તમે લીધો છે તેને ફત્તેહ-મંદીથી અને બહાદુરીથી પાર કરો. એ માર્ગના ચથેચ્છ લાભો મેળવો. કે જેથી તમારો ઉત્કર્ષ થાય. તમે જો સુશિક્ષિત અને ઉત્સાહી હશો તો તમારાથી જૈન-ધર્મની અને જૈન કોમની સારી સેવા બજાવી શકાશે. જે જે ઠેકાણે તમે જશો તે ઠેકાણેના જૈનોમાં નવું જીવન રેડી શકશો. ઉછરતા યુવકોને રહસ્ય પૂર્વક ધર્મ-તત્ત્વ સમજાવી તેમને ધર્મમાં દૃઢ કરી શકશો, ઠેકાણે ઠેકાણે નવી નવી ઉત્તેજક અને કાર્યકારક સભા, સોસાયટીઓ દ્વારા જૈન પ્રજામાં જાગૃતિ લાવી શકશો, કે જેની હાલ આપણને બહુ જ આવશ્યકતા છે.

થોડા જ સમયમાં સ્થાપન થયેલ આર્યસમાજ આજે આખા હિંદુસ્તાનમાં પૂરજોસથી ફેલાઈ રહી છે તેનું કારણ શું છે? ખીજું કંઈ નહીં, કેવળ તે સમાજના શિક્ષકો અને ઉપદેશકોની જે શિક્ષા અને ઉત્સાહ છે તેજ છે. જ્યાં જ્યાં તે સમાજના શિક્ષકો અને ઉપદેશકો જાય છે, ત્યાં ત્યાં તે સમાજના ખીજો અવશ્ય રોપાય છે, અનેક નવશિક્ષિતો તે સમાજમાં સામેલ થાય છે. તે સમાજના શિક્ષકો અને ઉપદેશકો કેવળ અમુક પ્રકારના નાના સરખા પુસ્તકોનો જ અભ્યાસ કરી બહાર નથી પડતા, પરંતુ શિક્ષાના બધા વિષયોના અધ્યયન ઉપરાંત દુનિયાના જુદા જુદા ધર્મોના પણ કેટલોક અભ્યાસ કરે છે. અને દરેક ઠેકાણે દરેક ધર્મવાળાઓની સાથે વાદવિવાદના મેદાનમાં ઉતરી પડે છે. મોટા મોટા વિદ્વાનો પણ નિષ્કામ ભાવે પોતાનો બધો વહેવાર છોડી ફક્ત ધર્મપ્રચાર સમાજોદ્ધારના કાર્યમાં જોડાય છે.

મધ્ય હિંદુસ્તાનમાં આપણા દિગંબર જૈન બંધુઓ પણ આવી પદ્ધતિથી ધર્મપ્રચાર અને સમાજોદ્ધાર કરવા તરફ લાગી રહેલા છે. ઘણે ઠેકાણે નવી નવી સભાઓ સ્થાપન કરી છે, કેટલાક ઉત્સાહી શિક્ષકો વિશાળ જ્ઞાન મેળવી દરેક ગામોમાં પ્રસંગોપાત ભાષણો વગેરે આપે છે. નવીન કેળવણી વાળાઓને નવીન પદ્ધતિથી શાસ્ત્રાભ્યાસ કરાવે છે. અને જૈન ધર્મના શુદ્ધ રહસ્યો અને મહત્ત્વો સમજાવી સ્વધર્મભિમાની બનાવે છે. જે કોઈ અન્યધર્મીઓ જૈનધર્મ ઉપર આક્ષેપ કરે છે, તો તુરત તેમને જવાબ આપી બોલતા બંધ કરે છે. બે વર્ષ ઉપર અજમેરની આર્યસમાજ સાથે ઇટાવાની જૈનતત્ત્વ પ્રકાશિની સભાનો વાદવિવાદ થયો હતો. અજમેરમાં આર્યસમાજનું બહુ જોર છે, ત્યાં ઘણા વિદ્વાનો તેમના

૧૭૨

આત્માનંદ પ્રકાશ.

રહે છે તથા આવે જાય છે. છતાં ઇંટાવાના ઉત્સાહી જૈન યુવકોએ શાસ્ત્રાર્થમાં આર્યસમાજને નીચું દેખાડી આપ્યું હતું.

તે દીવસથી આર્ય સમાજ જૈનોની સાથે વાદવિવાદ કરવા ભૂલી ગઈ છે. આ બાબતમાં જૈન ધર્મનો જય કરવામાં કારણભૂત દીગંબર જૈન શિક્ષકોનું વિશાલ જ્ઞાન છે. તે શાસ્ત્રાર્થમાં એવા એવા નવીન તર્કો કરવામાં આવ્યા છે કે જો તે તર્કોનું જ્ઞાન, જવાબ આપનારાઓમાં ન હોત તો એક જ સવાલમાં ચૂપ થઈ જવું પડત. આ કહેવાનો મતલબ એટલો જ છે કે તમે પણ આવી રીતે વિશાળ જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરી ધર્મની ઉન્નતિ અર્થે તૈયાર થાઓ. વિવિધ પ્રકારનું સાહિત્ય વાંચી જ્ઞાન શક્તિ અને વિચાર શક્તિ વધારો.

બંધુઓ ! આજનો વિષય ધારવા કરતાં બહુ જ લંબાણો છે અને તેના લીધે સમય પણ વિશેષ રોકવો પડ્યો છે. હવે હું આ મારા કથનને સમાપ્ત કરવા આહું છું; તેથી ઉપસંહાર રૂપે મહારે કહેવું જોઈએ કે આ કથનમાં મહેં કેટલાક ત્હમને જે માર્ગ સૂચક શબ્દો કહ્યા છે તેમને લક્ષમાં રાખી, તે વિષયમાં મનન કરજો. તમારી વિદ્યાર્થી અવસ્થા બહુ અમૂલ્ય સમય રૂપ છે, એ પ્રારંભમાં કહેલ છે તેથી તે અમૂલ્ય સમયનો યથાર્થ લાભ મેળવવા તમારે શક્તિભર પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. મનુષ્ય જીવન તો જેમ તેમ કરી પૂર્ણ થશે જ પરંતુ યથાર્થ મનુષ્યત્વપણું તે જ પામ્યો કહેવાય છે કે જેણે તેનું સાર્થક કર્યું હોય છે. જે શારીરિક અને માનસિક કેળવણી લેવા માટે વિદ્યાર્થી અવસ્થા સર્જન થયેલી તે તેને પૂર્ણ રૂપમાં સાર્થક કરે. શારીરિક કેળવણી માટે જે નિયમો ઉપર પ્રદર્શિત કર્યા તે તેને અમલમાં મૂકી નિરોગી ઉત્સાહી અને સુંદર આકૃતિવાળા બને. માનસીક કેળવણીમાં જે ધાર્મિક અને વ્યવહારીક જ્ઞાન સંબંધી કહેવામાં આવ્યું છે તે પર લક્ષ આપી તેને મેળવવાનો વિશેષ પ્રયત્ન કરો.

હું અન્તે ફરી કહું છું કે મનમાં દૃઢ શ્રદ્ધા રાખી ઉન્નત થવાની મહત્વાકાંક્ષા સદા રાખો. જે તમારા વિચારો ઉચ્ચ હશે અને આત્મવિશ્વાસ હશે તો ભવિષ્યમાં અવશ્ય તમે ઉચ્ચ થશો ચાદૃશી ભાવના યસ્ય સદ્ગુર્ભવનિ તાદૃશી । એ સુંદર વાક્યને હૃદય પટ્ટ ઉપર કોતરી રાખો.

કાર્યસિદ્ધિને માટે સ્વાવલંબન ઉત્સાહ અને વિચાર સ્વાતંત્ર્ય એ ત્રણે જ મૂખ્ય સાધનો છે જો તમારે ઉન્નત થવું હોય તો આ ત્રણ તત્વો ઉપર જ આધાર રાખો. સ્વાવલંબન તેનું નામ છે કે પોતાના કાર્યની જરૂરીયાતો પોતે જ પૂરી પાડો કોઇપણ બીજા ઉપર આધાર નહિ રાખો. બીજા ઉપર અવલંબીને જીવન વિતાડવું એ પાશવવૃત્તિ છે, માનવ વૃત્તિ નહિ, પશુઓ જ બીજાઓનું મોં તાકતા

વિધાર્થી જીવન કેવું હોયું જોઇએ.

૧૭૩

રહે છે. મનુષ્યો નહિ. પોતાના પગ ઉપર જ ઉભા રહેવા માટે મનુષ્ય સૃષ્ટિ સર્જન થયેલી છે તેને જે કાર્ય કરવાની શક્તિ અને વિચાર કરવાની શક્તિ કુદરત તરફથી બક્ષીસ કરવામાં આવી છે, તે ફક્ત સ્વાવલંબન સારૂ જ સમજે. ઉન્નત પંથનો બીજો માર્ગ જે ઉત્સાહ છે, તેની પણ પૂર્ણ આવશ્યકતા છે. ઉત્સાહ હોય તોજ કોઈપણ કાર્યની સિદ્ધિ થઈ શકે છે. નિરૂત્સાહી મનુષ્ય સંસારમાં કેવલ ભારરૂપે જ છે. ઉર્દૂ ભાષામાં કહેવત છે કે **हिम्मेते मर्दा, तो मर्दते खुदा** । અર્થાત્ મનુષ્યોમાં જે કાર્ય કરવાની હીમ્મત હશે તો, મદત-સહાય તો ઈશ્વર આપશે જ. તેથી દરેક કાર્ય ઉત્સાહ પૂર્વક કરો. ઉત્સાહની આગળ કાર્યસિદ્ધિ ઉભી જ છે. ત્રીજું સાધન વિચાર-સ્વાતંત્ર્ય છે. વિચાર-સ્વાતંત્ર્ય તેનું નામ છે કે, ત્હમારી દરેક આવશ્યકતાઓનો ત્હમે પોતે જ વિચાર કરો. અમને કોઈ રસ્તો બતાવશે ત્હારે આહિંથી પણ ઉપાડીશું એમ ધારી ત્હાંના ત્હાંજ નહિ ઉભા રહો પરંતુ ત્હમારો અલીપ્ત માર્ગ ત્હમે જાતે જ, આમ તેમ ફરી, ઉપર નીચે ચઢી, તપાસી લો. જ્યાંસુધી ત્હમારામાં વિચાર સ્વાતંત્ર્ય નહિં ઉત્પન્ન થાય ત્યાંસુધી કોઈ કાળે પણ ત્હમે ત્હમારા સ્થાનથી આગળ નહિં વધી શકશો. એ વિચાર સ્વાતંત્ર્યનીજ ખામીનો પ્રતાપ છે કે આટલી ૧૫-૨૦ વર્ષ જેટલી મોટી અવસ્થામાં પણ ત્હમને માર્ગોપદેશિકાના નિયમો અને કર્મશ્રેયના લાંગાઓ પણ કડિન લાગે છે. યુરોપ અને અમેરીકામાં બાર બાર વર્ષના છોકરાઓ તો પાંચ પાંચ ભાષાઓ બોલતા હોય છે. સાહિત્યના, તત્ત્વના, ગણિતના અને ઇતિહાસના ગહન ગ્રંથો બોલતા હોય છે અને વિજ્ઞાનાલયોમાં બેઠા બેઠા માનસશાસ્ત્ર તથા રસાયણશાસ્ત્રના તત્ત્વો ખોજતા હોય છે. એનું કારણ શું? બીજું કાંઈ પણ નહિં પણ તેમનું વિચાર સ્વાતંત્ર્ય છે. ન્હાનપણથી જ ત્હમની વિચારશક્તિ ખિલેલી હોય છે. તેઓ સદા ચંચળ અને જ્ઞાનલિપ્ત હોય છે, જે કોઈ નવીન વસ્તુ અથવા નવીન વાત તેમના દેખવામાં યા સાંભળવામાં આવે છે તો તેના પ્રતિ હૃદયપારની તેમની ઉત્સુકતા થઈ જાય છે, અને જ્યાંસુધી તેના સ્વરૂપનું જ્ઞાન ન થાય, ત્યાંસુધી શાંતિ પૂર્વક તેમનાથી બેસી પણ નથી શકાતું એજ વિચાર સ્વાતંત્ર્યનું ફળ છે કે આજે તે દેશે એટલી સભ્યતાના શિખરે પહોંચ્યા છે.

માટે બંધુઓ! તમે આ ત્રણ તત્ત્વોનું આરાધન કરો, અને જીવનના રહસ્યો સમજી, તેની યથાર્થતા મેળવવા માટે ઉત્સુક થઈ સમ્યક્જ્ઞાન, સમ્યક્દર્શન અને સમ્યક્ચારિત્ર પ્રાપ્ત કરો અને સ્વની તથા પરની ઉન્નતિ કરવામાં તત્પર થાઓ.

ચોજક,

મુનિરાજ શ્રી જિનવિજયજી મહારાજ.

૧૭૪

આત્માનંદ પ્રકાશ.

પન્યાસજી શ્રીમદ્ દાનવિજયજી મહારાજનું

(વ્યાખ્યાન ૭ મું.)

પ્રતિમા સિદ્ધિ.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૬૧ થી શર.)

ગયા અંકમાં પ્રથમ દેવ, ગુરૂ અને ધર્માદિતું કિંચિત્ સ્વરૂપ કથન કર્યું, હવે પ્રતિમાની સિદ્ધિ વિષે ગુરૂ કૃપાથી મને જે કંઈ બે અક્ષર પ્રાપ્ત થયા છે તેમાંથી કંઈક કથન કરીશ; તે સાંભળી તેનો યોગ્યાયોગ્યનો વિચાર કરવો તે તો આપ બુદ્ધિમાનોને આધીન છે.

મંગલાચરણ.

નેત્રાનંદકરી ભવોદધિતરી શ્રેયસ્તરોર્મજરી ।

શ્રીમદ્ ધર્મમહાનર્દનગરીવ્યાપહૃતાશ્રમરી ॥

હર્ષોત્કર્ષશુભપ્રભાવલહરી રાગદ્વિષાં જિત્વરી ।

મૂર્તિઃ શ્રીજિનપુંગવસ્ય ભવતુ શ્રેયસ્કરી દેહિનાં ॥ ૧ ॥

અર્થ:—નેત્રને આનંદ કરવાવાળી, સંસાર સમુદ્રને પાર ઉતારવાને નામ જેવી, કલ્યાણ વૃક્ષની મંજરી જેવી, ધર્મરૂપી મહારાજને વસવાને માટે નગરી જેવી, અને અનેક પ્રકારની આપદાઓરૂપી લત્તાઓનો નાશ કરવાને ધુમરી જેવી, હર્ષના ઉત્કર્ષનો શુભ પ્રભાવ કરવાને લહરીઓ જેવી, રાગ અને દ્વેષરૂપી શત્રુઓને હતવાવાળી—એવી શ્રી જીનેશ્વર દેવની મૂર્તિ આ જગતના જીવોનું કલ્યાણ કરવાવાળી થાઓ.

શિષ્ય—કયા દેવ માનવા પૂજવા યોગ્ય છે ?

ગુરૂ—રાગ, દેષ, મોહ, કામ, અજ્ઞાન, નિદ્રા, લય આદિ દૂષણો જેની અંદર નથી તે દેવ માનવા પૂજવા યોગ્ય છે.

શિષ્ય—કયા દેવની અંદર તમારા કહેલાં દૂષણો નથી ? અને કયા દેવની અંદર તે દૂષણો છે ? તેનો નિર્ણય કેવી રીતે થાય ? કારણ આપે તે કોઈ પણ દેવોનું નામ બતાવ્યું નથી.

ગુરૂ—નામ બતાવવાની જરૂર નથી, તમે પોતે જ વિચાર કરશો તો બાણી શકશો.

શિષ્ય—શા આધારથી બાણી શકાય ?

ગુરૂ—હુનિયામાં દેવો લોકોએ માનેલા છે તેમનાં જીવન અસ્થિતિ વાંચવાથી.

શિષ્ય—સર્વ દેવોનાં અસ્થિતિ અલ્પ કાળમાં વાંચી શકાય તેવી બુદ્ધિ નથી. માટે

પન્યાસછ શ્રીમદ્ દાનવિજયજીનું ધર્મસંબંધી ભાષણ.

૧૭૫

થોડી મુદતમાં જાણવાને કંઈ સાધન છે? હોય તો બતાવવા કૃપા કરશો.

ગુરૂ—હા, આ જગતમાં લોકોએ આજકાલ જે જે દેવો માનેલા છે તે સર્વની ઘણું કરી મૂર્તિઓ બનેલી છે અને તે મૂર્તિઓ પણ તે દેવ જેવા હતા તેવી જ બનીલી છે, તો તેનાથી પણ કેટલોક બોધ થઈ શકે છે.

શિષ્ય—મૂર્તિ તો જડ છે. તેનાથી કેવી રીતે બોધ થાય છે? તે જણાવવા કૃપા કરશો?

ગુરૂ—જે દેવની મૂર્તિની સાથે તેમની સ્ત્રીઓની મૂર્તિઓ છે તે જણાવે છે કે તે દેવો જરૂર કામી હતા, અન્યથા સ્ત્રીઓ કેમ રાખે? તથા જે દેવોની મૂર્તિના હાથમાં ગદા, ધનુષ, ત્રિશૂલ આદિ શસ્ત્રો છે કે તે દેવોના કોઈ અવશ્ય શત્રુઓ છે કે જેના ભયથી તે શસ્ત્ર રાખે છે. જેને કોઈનો ભય ન હોય તે કદાપિ શસ્ત્ર ન રાખે, તથા જે દેવની મૂર્તિના હાથમાં જપમાળા છે તે જપમાળા જણાવે છે કે તે દેવથી બીજા કોઈ પણ મોટા દેવ છે કે જેનું તે સ્મરણ કરે છે, તથા જપમાલા વિના જપ કરતા ભુલી જાય છે. તેથી જપમાળા ધારણ કરે છે, આથી અસાની સિદ્ધ થાય છે. શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય મહારાજે યોગશાસ્ત્રમાં કહ્યું છે કે—

સ્ત્રીસંગઃ કામમાચ્છે દ્રેષંચાયુધસંગ્રહઃ ॥

વ્યામોહંચાક્ષમુત્રાદિરશોચં ચ કમંડલુઃ ॥ ૧ ॥

અર્થ—સ્ત્રીનો સંગ છે તે કામવૃત્તિને જણાવે છે. શસ્ત્ર, ગદા, ધનુષ્યાદિનો સંગ્રહ દ્રેષભાવ સૂચવે છે. જપમાલા વ્યામોહ અને કમંડલુ અશુચિપણને જણાવે છે. ॥ ૧ ॥

માટે જે દેવાધિદેવ છે તેમની મૂર્તિમાં આ લક્ષણો કદાપિ ન હોય, કિંતુ દેવાધિદેવ પરમાત્માની મૂર્તિ તો શાન્ત મુદ્રાવાલી જ હોય છે. શ્રી દેવેન્દ્રસૂરિ મહારાજે વંદાવૃત્તિને વિષે કહ્યું છે કે—

નેત્રે શામ્યસુધારસૈકસુભગે આસ્યં પ્રસન્નં સદા ।

યત્તે ચાહિત્તેહતિસંહતિલસત્સંસર્ગશૂન્યૌ કરૌ ॥

અંકશ્વપ્રતિવંધવંવુરવધૂમંબંધવંધ્યોધિકમ્ ।

તદેવો ભૂવને ત્વમેવ ભવસિ શ્રી વીતરાગો ધ્રુવમ્ ॥ ૧ ॥

અર્થ—હા જાગૃત, તમારાં નેત્રો તો સમતા રૂપ અમૃતરસથી પણ શ્રેષ્ઠ છે; અને તમારું મુખ તો સદા પ્રસન્ન છે, અને તમારા હાથ તો લોકનું અહિત કરવાવાળા ગદા ધનુષ્યાદિ શસ્ત્રોના સમૂહથી શુન્ય છે, અને તમારો જોગો પ્રતિ-

૧૭૬

આત્માનંદ પ્રકાશ.

અંધ કરવામાં જે મનોહર સ્ત્રી તેના સંબંધથી વાંઝીઓ છે; તે કારણથી હે વીતરાગ તુંજ આ જગતમાં નિશ્ચયે કરીને પરમદેવ છે, પણ બીજો કોઈ નથી.

શિષ્ય—આપે દેવતું સ્વરૂપ કથન કર્યું, તેથી સિદ્ધ થયું કે દેવાધિદેવ વીતરાગ જિનેશ્વર ભગવાન જ છે પણ તેમની પ્રતિમા પૂજવી તથા તેમની પ્રતિમાને નમસ્કાર કરવો, તથા મૂર્તિ મોક્ષદાયક છે એમ સમજવું એ તો મૂર્ખતાનું ચિન્હ છે, કારણ પ્રતિમા તો જડ છે.

ગુરુ—હે શિષ્ય, આપ કોઈ શાસ્ત્રને પરમેશ્વરનાં વચન રૂપ માનો છો કે નહીં? અને શાસ્ત્રને પરમેશ્વરનાં વચન રૂપ માનો છો તો તે મોક્ષને આપવાવાળાં માનો છો કે નહીં? જે મોક્ષને આપવાવાળા માનો છો તો તે શાસ્ત્રો તો શાહી અને કાગળરૂપ હોવાથી જડ છે, છતાં મોક્ષને આપવાવાળા માનો છો તેમ પરમેશ્વરની મૂર્તિને માનવામાં શા માટે શરમાઓ છો?

શિષ્ય—શાસ્ત્રમાં તો અક્ષરોની આકૃતિ છે તે વાંચવાથી પરમેશ્વરના વચનોનો બોધ થાય છે.

ગુરુ—શાસ્ત્ર વાંચવાથી જેવી રીતે પરમેશ્વરના વચનોનો બોધ થાય છે તેવીજ રીતે પ્રતિમા દેખવાથી પરમેશ્વરના સ્વરૂપનો પણ બોધ થાય છે.

શિષ્ય—મૂર્તિના દેખવાથી વીતરાગ દેવતું સ્મરણ થાય છે, પણ તેની ભક્તિ કરવાથી શું લાભ થાય છે?

ગુરુ—શાસ્ત્ર શ્રવણ કરવાથી અથવા વાંચવાથી પરમેશ્વરના વચનોનો બોધ તો જરૂર થાય છે, તો પણ શાસ્ત્રના ભક્તજનો શાસ્ત્રને ઉચ્ચ સ્થાનમાં રાખે છે, તથા કેટલાક માથા ઉપર લઈને ફરે છે, તથા કેટલાક સિંહાસન ઉપર સારા સુંદર રૂમાલમાં બાંધીને મુકે છે તથા તેને પૂજે છે, વંદન નમસ્કાર કરે છે. શાસ્ત્રનાં વચનો વિનયભક્તિ બહુ માનપૂર્વક સાંભળવાથી જેમ અનેક પ્રકારના લાભો ભક્તજનને થાય છે, તેમજ જિન પ્રતિમાની ભક્તિ વંદન, નમસ્કાર, બહુ માનથી પણ ભક્તજનોને બહુજ લાભ થાય છે.

શિષ્ય—જિનેશ્વર ભગવાનની મૂર્તિ તો કોઈ પણ શાસ્ત્રમાં કહેલી નથી.

ગુરુ—જૈન શાસ્ત્રોમાં તો ઠામ ઠામ મૂર્તિનું વર્ણન આવે છે.

શિષ્ય—કયા કયા જૈન શાસ્ત્રમાં મૂર્તિનું વર્ણન છે તેનાં નામ બતાવવા કૃપા કરશો?

ગુરુ—સાતા સૂત્રમાં દ્રૌપદીએ જિનેશ્વર ભગવાનની પ્રતિમા પૂજ્યાનો અધિકાર વિસ્તારથી છે. રાયપસેણીસૂત્રમાં સૂર્યાલ દેવનો, જીવાલિગમમાં વિજય પોલીઆ દેવનો, ઉપાસક દશાંગમાં આનંદ કામદેવનો, ભગવતીસૂત્રમાં વિદ્યાચારણ જંઘાચરણ સાધુઓનો—આદિ ઘણાજ સૂત્રમાં ઘણાજ વિસ્તાર

પાંચાસજી શ્રીમદ્ દાનવિજયજી મહારાજનું ધર્મ સંબંધી ભાષણ. ૧૭૭

રથી કથન કરેલ છે. શ્રી મહોપાધ્યાય યશોવિજયજી ગણી મહારાજે પાંચ હજાર શ્લોક સંખ્યાના પ્રતિમા શતક નામા ગ્રંથમાં કેવળ પ્રતિમાની જ સિદ્ધિ કરેલી છે.

શિષ્ય—પ્રતિમા સંબંધી કોઈ પાઠ લખી જણાવવા કૃપા કરશો ?

ગુરુ—દેવવંદન ભાષ્યમાં કહ્યું છે કે

નામ જિણા જિણ નામા, દ્રવણજિણા પુણજિણિંદ પદિમાઓ ॥

દવ્વજિણા જિણજીવા, માવજિણા સમવતરણત્યા ॥ ? ॥

અર્થ—જિનેશ્વર દેવનું નામ તે નામ જિન, જિનેશ્વર ભગવંતની પ્રતિમા તે સ્થાપના જિન, તથા જિનેશ્વર ભગવંતનો જે જીવ તે દ્રવ્યજિન, તથા સમવસરણમાં બીરાજમાન તે ભાવ જિન દેવ કહીયે. ॥ ૧ ॥

શિષ્ય—જૈન શાસ્ત્રોમાં પ્રતિમા છે તે ઠીક, પણ પત્થરની ગાય જેમ દુધ આપતી નથી તેમ પ્રતિમાથી પણ કંઈ કાર્યની સિદ્ધિ થતી નથી.

ગુરુ—જેમ કોઈ પુરૂષ ગાય ગાય મુખથી ઉચ્ચાર કરે તો પણ તેના કાર્યની સિદ્ધિ થતી નથી; તેમ પરમેશ્વરના નામથી તથા તેના જાપ કરવાથી પણ કંઈ સિદ્ધિ નહીં થાય, અને જ્યારે કંઈ સિદ્ધિ નહીં થાય તો પછી તમારે ઈશ્વર પરમાત્માનું નામ પણ લેવું ન જોઈએ.

શિષ્ય—પરમેશ્વરના નામ લેવાથી તો અમારા અંતઃકરણની શુદ્ધિ થાય છે.

ગુરુ—પરમેશ્વરની ભૂત્તિ દેખવાથી પણ પરમેશ્વરના સ્વરૂપનો બોધ થાય છે, અને તેથી અંતઃકરણની શુદ્ધિ થાય છે.

શિષ્ય—પરમેશ્વરના નામથી જ જ્યારે આત્મ શુદ્ધિ થાય છે તો પછી પ્રતિમા પૂજવાની શું જરૂર છે ?

ગુરુ—દક્ષિણાવર્તશંખ, કામકુંભ, ચિંતામણી અને ચિત્રવહ્ની આદિ ઇન્દ્રિય રહિત અજીવ પદાર્થો જેમ પૂજક પ્રાણીઓના કામિતને પૂર્ણ કરે છે તેમ શ્રી વીતરાગ દેવની પ્રતિમા પૂજવાથી વીતરાગના ગુણોની પ્રાપ્તિ થાય છે. માટે વીતરાગ દેવની પ્રતિમા પૂજવાની અવશ્ય જરૂર છે તથા પ્રતિમા દેખવાથી જેવી આત્માની શુદ્ધિ થાય છે, તેવી નામથી થતી નથી. જેમ કોક-શાસ્ત્રોક્ત સ્ત્રી પુરૂષનાં વિષયસેવનનાં ચોરાશી આસનો દેખવાથી તત્કાળ વિકાર ઉપજે છે. તેવીજ રીતે નિર્વિકારી શાંત મુદ્રાવાળી અહંતવીતરાગ-દેવની ભૂત્તિ દેખવાથી જેવો નિર્વિકાર શાંતિભાવ ઉત્પન્ન થાય છે, તેવો નામથી થતો નથી, તથા વીતરાગની ભૂત્તિથી રાગ દૂર છે. અને રાગીની

૧૭૮

આત્માનંદ પ્રકાશ.

મૂર્તિથી રાગ પેદા થાય છે, માટેજ રાગવાળી સ્ત્રીની મૂર્તિ દેખવા દશ
વૈકલ્પિક સૂત્રમાં નિષેધ કરેલ છે. બુદ્ધો કે,

ચિત્તમિત્તિ ન નિજ્ઞાણ નારીવા સુઅલંકરિયં ॥

ભરકરંપિવદદૃગ્નં દિદ્દિં પઢિસમાહરે ॥ ૧ ॥

અર્થ—ચિત્રામણ્યમાં ચિતરેલી સ્ત્રીને ન દેખે તથા સારા અલંકારવાળી
અથવા અલંકાર રહિત એવી સાક્ષાત સ્ત્રીને પણ બ્રહ્મચર્યને ધારણ કરવાવાળા
એવા સાધુઓ ન દેખે તથા કદાચિત દેખવામાં આવે તો સૂર્યને જેમ દેખીને દૃષ્ટિ
પાછી વાળે, તેમ સ્ત્રીને દેખીને દૃષ્ટીને પાછી વાળે. કારણ સ્ત્રીની મૂર્તિ દેખવાથી
જરૂર કામવિકાર પેદા થાય છે. મહોપાધ્યાય શ્રી સુરચંદ્ર મહારાજે જૈનતત્ત્વ
સારમાં કહ્યું છે કે—

નૈવં સ્વચિત્તે પરિચિતનીયમજીવસેવાકરણાત્ ભવેત્ કિમ્ ॥

યદ્યાદૃશાકારનિરીક્ષણં સ્વાત્પ્રાયો મનસ્તદ્ગતધર્મચિત્તિ ॥ ૧ ॥

યથાહિ સંપૂર્ણશુભાંગપુત્રિકા દૃષ્ટા સતી તાદૃશમોહહેતુઃ ॥

કામાસનસ્થાપનતથ્ચકામ કેલીચિકારાન્ કલયંતિ કામિનઃ ॥ ૨ ॥

યોગાસનાલોકનતો હિ યોગિનાં યોગાસનાભ્યાસમતિઃ પરિધ્યાત્ ॥

ભૂગોલતસ્તદ્ગતવસ્તુબુદ્ધિઃ સ્યાલ્લોકનાલેરિહલોકસંસ્થિતિઃ ॥ ૩ ॥

કૂર્મોહિકાલા નલકોટચક્રે સ્તદાશ્રિત જ્ઞપ્તિરિહ સ્થિતાનામ્ ॥

શાસ્ત્રીય વર્ણન્યસનાત્સમગ્ર શાસ્ત્રાવબોધસ્તદભીક્ષકાણામ્ ॥ ૪ ॥

નંદીશ્વરદ્વીપપટાત્તથાચ લંકાપટાત્તદ્ગતવસ્તુચિંતા ॥

एवं निजेशप्रतिमापिदृष्टा तत्तद्गुणानां स्मृतिकारणं स्यात् ॥ ५ ॥

અર્થ—અણ્વની સેવાથી શુ' થાય છે એવી શંકા મનમાં લાવવી જ નહીં.
કેમકે જેવો આકાર દેખવામાં આવે તેવા આકાર સંબંધી ધર્મનું ચિંતવન મનમાં
ઘણું કરીને થાય છે. ॥ ૧ ॥ જેમ સંપૂર્ણ શુભ અંગવાળી પુતળી જેવામાં આ-
વતાં તે તાદૃશ મોહનો હેતુ થાય છે, કામાસનની સ્થાપનાથી કામીજનો કામક્રીડા
સંબંધી વિકારોનો અનુભવ કરે છે. ॥ ૨ ॥ યોગાસનના અવલોકનથી યોગી પુ-
રુષોની યોગાભ્યાસમાં બુદ્ધિ થાય છે, ભૂગોળથી તેમાં રહેલી વસ્તુનો ઓધ થાય છે,
લોકનાલિકાના ચિત્રથી લોકમાં રહેલી વસ્તુ સમજી શકાય છે. ॥ ૩ ॥ કુર્મચક્ર,
અહિચક્ર, કાલાનલચક્ર, (સૂર્યકાલાનલચક્ર, ચંદ્રકાલાનલચક્ર,) અને કોટચક્ર
ઇત્યાદિ આકૃતિઓથી અહીં રહ્યા રહ્યા તેના સંબંધી જ્ઞાન પેદા થાય છે, શાસ્ત્રો
સંબંધી અક્ષરની સ્થાપનાથી તે અક્ષરો જોનાર પુરુષોને સંપૂર્ણ જ્ઞાનનો ઓધ

પન્યાસછ શ્રીમદ્ દાનવિજયછતુ' ધર્મ સંબંધી ભાષણ.

૧૭૯

થાય છે, ॥ ૪ ॥ નંદીશ્વર દ્વીપના ચિત્રથી તથા લંકાના નકશાથી તેમાં રહેલી વસ્તુનો ઓધ થાય છે, એવીજ રીતે પોતાના ઇષ્ટદેવની પ્રતિમા પણ તે દેવમાં રહેલા શુભોની સ્મૃતિનું કારણ થાય છે. ॥ ૫ ॥

આ ઉપર બતાવેલા કારણોથી પ્રતિમા માનવા પૂજવા યોગ્ય સિદ્ધ છે.

શિષ્ય—કોઈ સ્ત્રીના પતિનું નામ રામચંદ્ર છે. તેના મરી ગયા પછી તે સ્ત્રી પોતાના પતિની પ્રતિમા (છબી) બનાવી પૂજા સેવા કરે તો શું તેથી તેને કામ ઇચ્છા પૂર્ણ થાય ? તથા પુત્રની ઉત્પત્તિ થાય ? અર્થાત્ ન થાય. તેમ પરમેશ્વરની ભૂત્તિથી શું લાભ થશે ?

ગુરુ—રામચંદ્રના મૃત્યુ પછી તેની સ્ત્રી જપમાળા હાથમાં લઈ રામચંદ્ર રામચંદ્ર કરે તો તેથી તે સ્ત્રીને કામ ઇચ્છા પૂર્ણ થાય ? તથા પુત્ર ઉત્પન્ન થાય ? જો કેહશો કે તે સ્ત્રીને કંઈ લાભ ન થાય, તો પછી પરમેશ્વરના નામની જપમાળા ગણવાથી પણ કંઈ કાર્યની સિદ્ધિ ન થાય. પણ તેમ નથી. પરમેશ્વરના નામથી તો કાર્યની સિદ્ધિ થાય છે તેમ તમે પણ માને છો તો પછી રામચંદ્રની ભૂત્તિનું દૃષ્ટાંત પરમેશ્વરની ભૂત્તિ સાથે લાગુ કેવી રીતે પડશે. તથા વળી રામચંદ્રની સ્ત્રીને પણ રામચંદ્રના નામથી જે આનંદ થાય છે તે કરતાં રામચંદ્રની ભૂત્તિથી આનંદ વધારે જ થાય છે. તેથી નામ કરતાં ભૂત્તિમાં વિશેષતા વધારે છે. કોઈ એક પુરૂષે સિંહ દેખેલ નથી પણ નામ સાંભળેલ છે; તે પુરૂષને કોઈ ઠેકાણે સિંહ દેખવામાં આવે તો આ સિંહ છે એવો ઓધ થતો નથી. પણ જે પુરૂષે સિંહની ભૂત્તિ દેખી છે તેને સિંહ દેખવામાં આવે તો તરતજ સિંહનો ઓધ થાય છે. તથા જે પુરૂષે શ્રીમાન્ મહારાજ શહેનશાહ જ્યોર્જ અથવા શ્રીમાન મહારાજ સયાજીરાવ ગાયકવાડ સરકારને દેખેલ નથી પણ નામ સાંભળેલ છે તે પુરૂષને કોઈ ઠેકાણે શ્રીમાન્ મહારાજ શહેનશાહ અથવા શ્રીમાન્ મહારાજ સયાજીરાવ ગાયકવાડ દેખવામાં આવે તો આ શ્રીમાન્ મહારાજ શહેનશાહ તથા આ શ્રીમાન્ મહારાજ સયાજીરાવ ગાયકવાડ છે એવો ઓધ થતો જ નથી પણ જે પુરૂષે પ્રથમ તેમની ભૂત્તિ (છબી) દેખી છે તેને બન્ને મહારાજના દર્શન કોઈ સ્થાનમાં થાય તો તરતજ તેમને જાણી શકે છે કે આ મહારાજ શહેનશાહ છે. અથવા તો આ મહારાજ સયાજીરાવ ગાયકવાડ છે. આ ઉપરથી સિદ્ધ થાય છે કે નામ કરતાં ભૂત્તિ વધારે લાભકારક છે.

શિષ્ય—પ્રતિમા તો કારીગર બનાવે છે. જો પ્રતિમા પૂજવા યોગ્ય છે, તો તેના કર્ત્તા કારીગરે પણ પૂજનિક થશે.

૧૮૦

આત્માનંદ પ્રકાશ.

શુર—વેદાદિ શાસ્ત્રો પણ ભીખારી લખે છે તો તેઓને પૂજવા જોઈએ.

શિષ્ય—વેદાદિ શાસ્ત્રોમાં તો મૂર્તિ કોઈ ઠેકાણે કહી નથી.

શુર—તૈત્તિરીયોપનિષદમાં કહ્યું છે કે—

સદ્વાલંબનં બ્રહ્મણઃ પરસ્યાપરસ્ય ચ પ્રતિમેવ ત્રિણ્ણોઃ ॥

અર્થ—પરબ્રહ્મ તથા અપરબ્રહ્મનું આલંબન વિષ્ણુની પ્રતિમાની પેઠે ઓંકાર છે. ઇત્યાદિ પાઠો અનેક છે પણ અદ્ય સમય હોવાથી કહેતો નથી.

શિષ્ય—આ કાલમાં કોઈ પણ બુદ્ધિમાન પુરૂષો પ્રતિમાને માનતા નથી.

શુર—બુદ્ધિમાન તો સર્વે માને છે. જુઓ કે, ગુજરાત, મુંબઈ ઇલાકો, હીંદુસ્તાન, અમેરિકા, આફ્રિકા, યુરોપ આદિના નકશા તથા હાટ-હવેલી નદી, પહાડ આદિના નકશા છે, તે દેશાદિ વસ્તુની પ્રતિમા જ છે, તથા અકારાદિ અક્ષરોની આકૃતિ છે તે પણ શબ્દની જ સ્થાપના છે, તથા જપમાળાના ૧૦૮ મણકા છે, તે પણ જૈન મત પ્રમાણે પંચપરમેષ્ઠીના ગુણની સ્થાપના છે, તથા બીજા મતોવાળા પણ જે કોઈ ૧૦૮ અથવા ૨૭ આદિ રાખે છે તે પણ સહેતુક હોવા સંભવ છે. અન્યથા ૧૦૮ આદિ રાખવાનો નિયમ ન થઈ શકે.

શિષ્ય—લૌકિક મૂર્તિ તો બની શકે છે, પણ નિરંજન નિરાકાર પરમેશ્વરની મૂર્તિ કેવી રીતે બની શકે ?

શુર—પ્રથમ એ વિચાર વિચારણીય છે કે વેદાદિશાસ્ત્રના કથન કરનાર નિરંજન નિરાકાર માનવા કે સાકાર.

કદાચ એમ કહેશે કે “વેદનો કર્તા કોઈ નથી, વેદ અપૌરુષેય છે.” એ પ્રમાણે માનવામાં શું દૂષણ આવે છે ?

તેના ઉત્તરમાં વેદ અપૌરુષેય કોઈ રીતિથી સિદ્ધ થતા નથી. શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય મહારાજે યોગશાસ્ત્રમાં કહ્યું છે કે—

અપોરુષેયવચન । મસંભવિ ભવેદ્યદિ ॥

ન પ્રમાણં ભવેદ્વાચાં । દ્વાપ્તાધીના પ્રમાણતા ॥ ૧ ॥

અર્થ—જેનો સંભવ જ નથી એવું પુરૂષ વિનાતું વચન પ્રમાણ થતું નથી, કારણ વચનની પ્રમાણતા આત્મ (સર્વજ્ઞ) ને આધીન છે ॥ ૧ ॥ તથા સ્યાદ્વાદ મંજરીને વખે કહ્યું છે કે—

તાલ્વાદિજન્મા નનુ વર્ણવર્ગો । વર્ણાત્મકો વેદ ઇતિ સ્ફુટં ચ ॥

પુંસથ તાલ્વાદિરતઃ કથં સ્યાદપૌરુષેયોઽયમિતિ પ્રતીતિઃ ॥ ૧ ॥

પન્યાસછ શ્રીમદ્ દ્વાનવિજયછતુ' ધર્મ સંખ'થી લાખણ.

૧૮૧

અર્થ—વેદ અક્ષર સ્વરૂપ છે એમ પ્રગટ છે, અને અક્ષરનો સમૂહ છે તે તાલુ, કંઠ, દંત આદિ સ્થાનોથી પેદા થાય છે, અને તાલુ આદિ સ્થાનો પુરૂષોને જ હોય છે તેથી વેદ અપૌરુષેય છે એમ પ્રતીત કેવી રીતે થાય ? વાસ્તે વેદ અપૌરુષેયતો સિદ્ધ થતા નથી.

આ વિષય અપ્રાસંગિક હોવાથી વિશેષ કહેવું યોગ્ય નથી જેમને જાણવાની ઈચ્છા હોય તેમને નંદીસૂત્ર તથા સંમતિ તર્કાદિ શાસ્ત્રો વાંચવા લલામણુ કરું છું.

વેદાદિ શાસ્ત્રના કર્તા તો આ કથનથી દેહ ધારીજ સિદ્ધ થાય છે.

અક્ષરો નિરાકાર છે, છતાં તેમની આકૃતિ બનાવવામાં આવે છે, રાગો શબ્દરૂપ હોવાથી નિરાકાર છે છતાં તેની રાગમાલાના પુસ્તકમાં સ્થાપના કરવામાં આવે છે, તથા સ્વરોદયનાં પૃથ્વીઆદિ તત્વોની પણ આકૃતિ કરવામાં આવે છે, તેમ નિરંજન નિરાકાર પરમેશ્વરની પણ મૂર્તિ બની શકે છે, પરંતુ પરમેશ્વરની મૂર્તિતો મુખ્યતાથી જે શાસ્ત્રના કથન કરનાર દેહધારી ઇશ્વરો થયા છે, તેમની બનાવવામાં આવે છે, તથા વસ્તુ સાક્ષાત્ જ્યારે વિદ્યમાન ન હોય ત્યારે તે વસ્તુનો ઓધ મૂર્તિથી જ થાય છે. જૈન તત્ત્વસારમાં કહ્યું છે કે,

॥ યદા તુ સાક્ષાત્ નહિ વસ્તુ દૃશ્યં તત્સ્થાપના સંપતિ લોકસિદ્ધા ॥

તથાચ પત્યૌ પરદેશસંસ્થે કાચિત્ સતી પશ્યતિ યત્તદર્ચામ્ ॥ ૧ ॥

યદન્યશાસ્ત્રેઽપિ નિશમ્યતેઽદઃ શ્રીરામચંદ્રે પરદેશસંસ્થે ॥

તત્પાદુકાં સોપિચ રામવત્તદાભ્યપૂજયત્ શ્રીભરતો નરેશ્વરઃ ॥ ૨ ॥

અર્થ—જ્યારે વસ્તુ સાક્ષાત્ દૃશ્ય ન હોય ત્યારે તેની સ્થાપના કરવાનું હાલ લોકપ્રસિદ્ધ છે. અત્ર દૃષ્ટાંત, સતી સ્ત્રી પોતાનો પતિ પરદેશ ગયો હોય ત્યારે પોતાના પતિની પ્રતિમાનું દર્શન કરે છે, ૧ ॥ તથા રામાયણમાં સાંભળવામાં આવે છે કે, શ્રી રામચંદ્રજી વનવાસ ગયા, ત્યારે ભરત મહારાજ રામચંદ્રની પાદુકાની પૂજા કરતા હતા. ૨ ॥

સીતાજી પણ મહારાજ રામચંદ્રની આંગળીની મુદ્રિકા દેખી તેનું આલિંગન કરી સાક્ષાત્ રામચંદ્રજી મળ્યાની તુલ્ય સુખ માનતી હતી. તેમજ રામચંદ્રજી પણ હનુમાનજી સીતાજીનો મુકુટ લાવ્યા તે દેખી સુખને પ્રાપ્ત થયા. મુદ્રિકા, મુકુટ આદિ આવી અણવ વસ્તુઓથી આ પ્રમાણે સુખ થાય છે, તો પછી પરમેશ્વરની પ્રતિમાથી સુખ કેમ ન પ્રાપ્ત થાય ? તથા પાંડવ ચરિત્રમાં પણ દ્રોણાચાર્યની મૂર્તિ સ્થાપન કરી એક લવ્યનામા બીલે ધનુર્વિદ્યા સિદ્ધ કર્યોનો અધિકાર છે. તથા ક્ષેત્રમાં પુરૂષોની આકૃતિ કરવાથી ક્ષેત્રોનું રક્ષણ થાય છે. ઇત્યાદિ કારણોથી પણ પ્રતિમા સિદ્ધ થાય છે. તથા આ લોકમાં પણ રાજમહારાજાદિકની મૂર્તિઓ બનાવી

૧૮૨

આત્માનંદ પ્રકાશ.

તેમના સેવકો પૂજા ભક્તિ કરે છે. જેમ મહારાજ શહેનશાહ ગાદી ઉપર બીરાજ-
માન થયા તે દીવસે કેટલાક શહેરોમાં સિંહાસન ઉપર તેમની મૂર્તિ સ્થાપન કરી
તેમની પૂજા ભક્તિ કરી હતી, તથા તે મૂર્તિઓની કોઈપણ આશાતના કરતા નથી,
તથા શ્રી ગાયકવાડ સરકાર મહારાજની મૂર્તિની પણ ઘણા શહેરોમાં તેમના ભ-
ક્તજનો ભક્તિ બહુમાન કરે છે, એ પ્રસિદ્ધ છે.

શિષ્ય—તમે જે દૃષ્ટાંત દીધું કે ક્ષેત્રમાં પુરૂષનો આકાર કરવાથી ક્ષેત્રનું રક્ષણ
થાય છે તેમાં પક્ષીઆદિ આવતાં નથી તે સત્ય છે, પણ પક્ષી તો અજ્ઞાની
હોવાથી તે પુરૂષ છે કે પુરૂષાકૃતિ માત્ર છે તે સમજતા નથી, પણ આપણે
સમજીને પ્રતિમા માનવાની શું જરૂર છે ?

ગુરૂ—આપણને પણ જ્યાં સુધી પરમેશ્વરનું ધ્યાન આલંબન વિના કરી શકતા
નથી, ત્યાંસુધી આપણે પણ અજ્ઞાની હોવાથી પ્રતિમાની જરૂર છે. જ્યારે
નિરાલંબન ધ્યાન થઈ શકે ત્યાર પછી જરૂર નથી.

શિષ્ય—હું ગુરૂ મહારાજ, નિરાલંબન ધ્યાન કયાં સુધી ન થઈ શકે કે જેથી તેને
પ્રતિમાની જરૂર પડે ?

ગુરૂ—જૈનશાસ્ત્રમાં મોક્ષરૂપી મહેલમાં ચઢવાને ચઉદ પગથીયાં કથન કરેલ છે.
તેમાં પ્રથમ પાંચ તો ગૃહસ્થનાં છે. બાકીના નવ સાધુઓનાં છે, તે નવમાં
પ્રથમ પ્રમાદ નામનું, બીજું અપ્રમાદ નામનું. જ્યારે અપ્રમાદ નામનું
પગથીઉં પ્રાપ્ત થાય, ત્યારે નિરાલંબન ધ્યાન થઈ શકે, પણ તે પહેલાં
નહીં. આથી સિદ્ધ થાય છે કે ગૃહસ્થોને તો સદાકાળ પ્રતિમા માનવાની
જરૂર છે. સાધુઓને પણ જ્યાં સુધી પ્રમાદપણું છે ત્યાં સુધી અવશ્ય
પ્રતિમા માનવાની જરૂર છે, કારણ પ્રમાદ છે ત્યાં સુધી નિરાલંબન ધ્યાન
થઈ શકતું નથી. શ્રી રત્નશેખર સૂરિમહારાજે ગુણસ્થાનકમારોહમાં
કહ્યું છે કે—

પ્રમાદ્યાવર્યકત્યાગાત્ નિશ્ચલધ્યાનમાશ્રયેત્ ॥

યોસૌ નૈવાગમં જૈનં વેત્તિ મિથ્યાત્વમોહિતઃ ॥ ૧ ॥

અર્થ—જે સાધુ પ્રમાદી છતાં અવશ્ય કરણીનો ત્યાગ કરી નિશ્ચલ નિરા-
લંબન ધ્યાનને અંગીકાર કરે છે તે સાધુ વિપરીત જ્ઞાનથી મૂઢ થયો થકો શ્રી
સર્વજ્ઞ ભગવાનનું કહેલ જૈન આગમને બાણતો નથી. ॥ ૧ ॥

શિષ્ય—નિરાલંબન ધ્યાન આજકાલ થઈ શકે કે કેમ ?

ગુરૂ—આજકાલ નિરાલંબન ધ્યાન ન થઈ શકે, તેથી મોટા મોટા મહાત્માઓએ

પન્થાસજી શ્રીમદ્ જ્ઞાનવિજયજીનું ધર્મસંબંધી ભાષણ. ૧૮૩

પણ ધ્યાનના મનોરથજ કરેલા છે. શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય મહારાજે યોગશાસ્ત્રમાં કહ્યું છે કે,

વને પદ્માસનાસીનં ક્રોઢ સ્થિત મૃગાર્મકં ॥
કદા ઘ્રાસ્યંતિ વક્ત્રૈર્મા જરંતો મૃગયૂથપાઃ ॥ ૧ ॥
શત્રૌ મિત્રે તૃણે સ્ત્રૈણે સ્વર્ણેઽમનિ મળૌમૃદિ ॥
મોક્ષે ભવે ભવિષ્યામિ નિર્વિશેષમતિઃ કદા ॥ ૨ ॥

અર્થ-વનને વિષે પદ્માસન કરી બેઠેલા તથા જેના ખોળામાં હરિણનાં બચ્ચાંઓ રહેલાં છે એવા મને ધરડા એવા મૃગના સ્વામીઓ આવીને મુખથી ક્યારે સુંઘશે ? ॥ ૧ ॥ શત્રુમાં અને મિત્રમાં તૃણમાં અને સ્ત્રીના સમૂહમાં સુવર્ણમાં અને પથ્થરમાં મણિમાં અને માટીમાં મોક્ષમાં અને સંસારમાં તુલ્ય બુદ્ધિવાળો ક્યારે થઈ શકે ? ॥ ૨ ॥ ભર્તૃહરિ નામના મહાત્માએ વૈરાગ્યશતક નામના ગ્રંથમાં કહ્યું છે કે-

ગંગાતીરે હિમગિરિશિલાવદ્ધપદ્માસનસ્ય ।
વદ્ધજ્ઞાનાભ્યસન વિધિના યોગનિદ્રાગતસ્ય ॥
કિં તૈર્ભાવ્યં મમ સુદિવસૈર્યત્ર તે નિર્વિજંકાઃ ।
કંડૂયંતે જરઠહરિણાઃ સ્વાંગમંગે મદીયે ॥ ૧ ॥

અર્થ-ગંગાજીના તીરે હિમાલય પર્વતની શિલા ઉપર પદ્માસને બેસીને બ્રહ્મજ્ઞાનના અભ્યાસની વિધિથી યોગ નિદ્રાને પ્રાપ્ત થયેલા મને જ્યાં શંકારહિત નિર્ભયપણે ધરડા હરિણો પોતાના શીંગડાની ચળ મટાડવાને માટે મારા શરીરની સાથે પોતાનું શરીર ઘસે એવા શુભ દીવસો ક્યારે આવશે ? ॥ ૧ ॥

ઈત્યાદિ અનેક મહાત્મા પુરૂષોએ મનોરથ માત્ર જ કર્યા છે, પણ આ કાળમાં નિરાલંબન ધ્યાન ન થઈ શકવાથી કોઈએ કરેલ નથી. અને જ્યાંસુધી નિરાલંબન ધ્યાન થઈ ન થઈ શકે ત્યાંસુધી અવસ્ય પ્રતિભાની જરૂર છે. અલ્પ સમયમાં વધારે કહી ન શકાય, તેથી કિંચિત્ માત્ર કથન કરી મારા વિષયની સમાપ્તિ કરું છું.

ઈત્યલં વિસ્તરેણ.

૧૮૪

આત્માનંદ પ્રકાશ.

અહિંસા યાને દયાધર્મ.

લેખક—મુનિરાજશ્રી કર્પૂરવિજયજી મહારાજ.

જીવ દયા પ્રતિપાલકપણુનો દાવો કરનારા દરેકે દરેક જૈન તેમજ જૈનેત-
 રાએ રહાય-ગમે તેવી સ્થિતિમાં રહેલા હોય તેમણે-પ્રથમ અહિંસા યા દયાનું
 સ્વરૂપ જાણવું જોઈએ. તત્સંબંધી યથાર્થ જ્ઞાન મેળવનાર જ તેનું યથાર્થ ભાવે
 સેવન કરી શકેછે. તેથી તેનો અત્યુત્તમ લાભ લેવાનાં અર્થી જનોએ આ વિષયને
 જેમ બને તેમ અધિક પરિચિત (અભ્યસિત) કરવો યોગ્ય છે. હિંસાનો ત્યાગ
 કરવો હિંસાથી દૂર રહેવું અથવા હિંસા સંબંધી દોષ લાગે એવાં દુષ્ટ કારણો
 સમજી સમજીને દૂર તજવાં એનું નામ અહિંસા યા દયા કહેવાય છે. તેથી હિંસા
 તે શું? અને તેનાં કારણ કયા કયા છે તે જાણવું જીજ્ઞાસુઓને બહુ જરૂરનું છે.
 આ સંબંધમાં શ્રીમાન્ હેમચંદ્રસૂરિકૃત યોગશાસ્ત્રના પ્રથમના ચાર
 પરિચ્છેદોમાં ઘણું મુદ્દાસર કહેવાયું છે. સંક્ષેપમાં “પ્રમત યોગાત્ પ્રાણ વ્ય-
 પરોણં ર્દિમા” એ હિંસાનું લક્ષણ કહેલું છે તેથી તથા શ્રીમાન્ અમૃતચં-
 દાચાર્ય પ્રણીત પુરૂષાર્થ સિદ્ધિ ઉપાય નામનાં ગ્રંથમાં કહ્યા મુજબ
 ‘ક્રોધાદિક કષાય યુક્ત મન વચન કાયાનાં યોગ (વ્યાપાર) થી દ્રવ્ય ભાવ પ્રા-
 ણોનો ઘાત કરવો તે ખરેખર હિંસા કહેવાય છે.’ અર્થાત્ ક્રોધ માન, માયા અને
 લોભ (Anger-etc) યુક્તપરિણામથી [તેમજ ઉપલક્ષણથી મદ (intoxica-
 tion) વિષય (Sensual desires) નિંદ્રા (Idleness) અને વિકથા False
 gossips) વિગેરે પ્રમાદ આચરણથી] મલીન થયેલાં મન વચન અને કાયાવડે
 સ્વપરનાં (પોતાના તેમજ પારકા) દ્રવ્ય ભાવ પ્રાણનો ઘાત કરવો-વિયોગ કરવો
 તેજ હિંસા કરી કહેવાય છે. ચક્ષુ આદિ પાંચ ઇન્દ્રિયો, મન, વચન અને કાયાનાં
 બળ, શ્વાસોશ્વાસ અને આયુષ્ય એ દસ દ્રવ્યપ્રાણ કહેવાય છે. તથા જ્ઞાન, દર્શન,
 ચારિત્ર, તપ અને વિર્ય પ્રમુખ ભાવપ્રાણ લેખાય છે. તેમનો એક અથવા બીજી
 રીતે વિનાશ કરવો તેને શાસ્ત્રકાર હિંસા કરી કહે છે. અને તેમ કરનાર હિંસક
 લેખાય છે એમ સમજી ઉક્ત હિંસાથી અથવા એવાં દુષ્ટ કારણોથી નિવર્તનાર
 અહિંસા યા દયાધર્મનાં અધિકારી ગણાય છે. વળી સંક્ષેપથી કહેવાયું છે કે,
 અસત્ય બોલવું, ચોરી કરવી, પશુવ્રતિ (મૈથુનક્રીડા) સેવવી, મમતાવશ બની
 જડ વસ્તુઓનો સંચય કરવો, રાત્રિસોજન કરવું, અલક્ષ્યનું લક્ષણ કરવું તેમજ
 રાગ, દ્વેષ અને કલહ, કરવા, ખોટા આળ ચઢાવવાં ખોટી ચાટી ખાવી, ઇષ્ટા
 નિષ્ટ સંચે ગે હર્ષ એફ કરવો, પરનિંદા કરવી, માયાવીપણે જૂઠું બોલવું અને તત્ત્વ
 પશ્ચિદ્ધા કર્યા વગર અસ્થાને અંધશ્રદ્ધા અથવા વિપરીત શ્રદ્ધા કરવી તે સર્વ,
 સ્વછંદ આચરણરૂપ પ્રમતપણાશ્રી, આત્માનાં વિશુદ્ધ પરિણામરૂપ ભાવપ્રાણની

અહિંસા યાને દયાધર્મ.

૧૮૫

રક્ષા કે પુષ્ટી થવા દેવામાં અવરોધ યા અંતરાય કરે છે તેથી તે હિંસારૂપ જ લેખાય છે. એમ સમજી સુસલાઇ બહેનોએ એ બધાંય પ્રમાદાચરણ કહો કે સ્વ-ચ્છંદાચરણ અવશ્ય પરિહરવા યોગ્ય છે. જૈનોમાં તેમજ જૈનેતરોમાં પોતપોતાનામાં પાપોની માફી માગવાના જ સુલાશયથી જ નિર્મિત કરેલી જે કોઈ પદ્ધતિ હોય છે અને જે વળી અંતર લક્ષ રાખી ઉપયોગ સહિત તે તે પાપચરણો ફરી પોતાથી બનતાં સુધી હવે પછી થવા ન પામે એવી શરતે જ, અત્યાર પહેલાં મોહ કે અજ્ઞાનવશ થઈ ગયેલાં પાપ-દોષ યા અપરાધની માફી માગવાના હેતુ-રૂપ હોય છે તેનો જો યથાર્થ રીતે આદર કરાય તો ઉક્ત હિંસા સંબંધી મહા-દોષથી ઘણા જીવો બચવા પામે એ નિર્વિવાદ જણાય છે. પૂર્વોક્ત હિંસા સંબંધી લક્ષણતું જો લક્ષ પૂર્વક મનન કરવામાં આવે તો તેનો જે ખરો આશય સ્પષ્ટ થાય છે તેજ ખુલ્લા શબ્દમાં હિંત બુદ્ધિથી ઉક્ત શાસ્ત્રકાર નીચે મુજબ દર્શાવે છે. સર્વ પ્રાણીવર્ગને નિજ આત્મા સમાન લેખી, સાવધાનપણે સંભાળ રાખી ચાલનારને રાગ દ્રેષાદિક દોષના આવેસ વગર કવચિત્ કદાચિત્ સ્વ શરીર સંબંધી કોઈ જીવને વ્યથા પીડા યા પ્રાણહાની થઈ જાય તો તથા પ્રકારે વ્યથા પીડા કે પ્રાણહાનિ માત્રથી ખરેખર તે હિંસા કરેલી લેખાય નહિં પણ રાગાદિક વિકારને વશ વર્તી એવી પ્રમત (યતના રહિત) અવસ્થામાં વર્તતા સાક્ષાત્ કોઈ જીવ પ્રાણ હાનિરૂપ મરણને પામે યા ન પામે તોપણ તેને હિંસા સંબંધી દોષ લાગે જ. કારણ કે કષાયવશ થયેલો જીવ પ્રથમ પોતે જ પોતાને (પોતાનાં ભાવપ્રાણોને) હણે છે પછી અન્ય પ્રાણીઓની (દ્રવ્યભાવ) હિંસા થાય કે ન પણ થાય. મતલબ કે ‘ હિંસાથી નિવર્તવાના સંબંધમાં અનિગ્રહ (નિયમ રહિતપણે વર્તન) અને હિંસા કરવામાં સાક્ષાત્ પ્રવૃત્તિ (મન, વચન, કાયાથી) એ બંને પ્રકારે હિંસા લાગે છે, તેથી પૂર્વોક્ત પ્રમાદ ચુકત મન, વચન, કાયાના યોગ વર્તે છે તે કાયમ હિંસા દોષ લાગે છે જ, ’ યત્રપિ હિંસા દોષમાં પરવસ્તુ તો કેવળ નિમિત્ત માત્ર છે અને નિજ કિલષ્ટ (કષાય ચુકત) પરિણામ જ વાસ્તવિક (ઉપાદાન કારણ છે, તો પણ પરિણામ વિશુદ્ધિ સાચવી રાખવા માટે મૂર્છા મમતાદિક પેદા કરનારા અને વધારનારા પરિગ્રહાદિક હિંસાના સ્થાનકોનો ત્યાગ કરવો જરૂરનો છે. ખોટાં કારણ સેવવાથી ખોટું જ કાર્ય-પરિણામ આવે છે. આ હેતુથી જ મોક્ષના તિવ્ર અભિલાષી મુમુક્ષુ-જનો દ્રવ્યભાવ ઉભય પરિગ્રહને તજે છે. દ્રવ્યપરિગ્રહ ધન, ધાન્ય, રજત, સુવર્ણ-દિકરૂપ અને ભાવપરિગ્રહ અહંતા-મમતા (મૂર્છા) રૂપ એ ઉભય પરિગ્રહના પરીહારથી જ તેઓ ભાવ નિગ્રંથ કહેવાય છે. મતલબ કે સાપની કાંચળીની પેરે બાહ્ય (દ્રવ્ય) પરિગ્રહનાં ત્યાગ માત્રથી તેમનો મોક્ષ થતો નથી. જ્યારે તે સાથે અહંતા અને મમતારૂપ અંતરનું જેર જતું રહે છે, ત્યારે જ ખરી મોક્ષ પ્રાપ્તિ

૧૮૬

આત્માનંદ પ્રકાશ

થઈ શકે છે. ઉપર જણાવેલા વચનોનો મર્મ બરાબર સમજી કષાય તો પછી ઉપદિષ્ટ શાસ્ત્રકથન સમજવું--માનવું સુલભ પડે છે, કે કોઈ એક જ સાક્ષાત પ્રાણ હાનિરૂપ હિંસા કર્યા વગર પણ તથા પ્રકારના હિંસાનાં પરિણામથી હિંસા દોષનાં ફળને પામે છે, અને અન્ય કોઈ શુભાશય જીવથી, હિંસા સંબંધી તેવા કિલષ્ટ પરિણામને અભાવે કવચિત્ કોઈ જ હિંસા સાક્ષાત્ થઈ ગયા છતાં તેને તે થયેલી (સાક્ષાત્) હિંસા સંબંધી દોષનું ફળ ભોગવવું પડે નહિ. વળી તીવ્ર કષાય ચુકત કરેલી થોડી હિંસા પણ તેના કરનારને પરિણામ કાળે ઘણું મારું ફળ આપે છે, ત્યારે મંદ કષાય પરિણામથી કરેલી (થયેલી) મહા હિંસા પણ તેના કરનારને ઉદય (વિપાક) સમયે અલ્પ માત્ર ફળ આપી વિરમે છે. વળી સાથે જ કરાયેલી એક જ જાતની હિંસા વિપાક કાળે એકને તેના તીવ્ર કષાય પરિણામથી આકર્ષે ફળ આપે છે, ત્યારે બીજાને મંદ કષાય પરિણામના કારણથી મંદ ફળ આપે છે. કોઈને કિલષ્ટ પરિણામ હોવાથી હિંસા નહિ કર્યા છતાં (ફક્ત તેથી તક નહિ મળ્યાથી) તે હિંસા પ્રથમથી જ ફળે છે, કોઈને ઉક્ત હિંસા કરી છતી જ ફળે છે--ફળ આપે છે, અને કોઈ ઉક્ત હિંસા કરવાનો આરંભ માત્ર કર્યા છતાં તે હિંસા સાક્ષાત્ કર્યા વગર પણ તેના કષાય પરિણામ પ્રમાણે ફળ આપે છે. મતલબ કે હિંસા તેના કરનારના તીવ્રાદિક કષાય પરિણામાનુસારે તીવ્રાદિક ફળ આપે છે. કોઈ એક જ જણ જ હિંસા કરે છે છતાં ઉક્ત હિંસાનું અનુભોદન કરતાં ઘણાએક તે હિંસાના ફળભાગી થાય છે, તેમજ વળી ઘણા એક (સુભટાદિકો) હિંસા કરે છે, ત્યારે તે સર્વ હિંસાનું ફળ (હાર, જીત વિગેરે હિંસા કરવાનો હુકમ આપનાર રાજા પોતે જ ભોગવે છે. કોઈ એક જ મલીન અધ્યવસાયથી અન્યને મારવા જતાં તેના પુન્ય પ્રાપ્ત્યથી ખૂર (ખૂંડું) કરવા જતાં ઉલટું તેનું લહું જ થઈ જાય છે, પણ હિંસા કરવા જનારને તો તેના માઠા (કિલષ્ટ) પરિણામથી હિંસાનું મારું જ ફળ ઉદયકાળે મળે તેમાં કાંઈ સંશય નથી. એટલે કે હિંસા કરનારને કેવળ હિંસાનું જ ફળ મળે છે, ત્યારે બીજાને એજ હિંસા સમયે ઉત્તમ ક્ષમાદિક પરમ અહિંસક ભાવ ઉદ્વેસ્યાથી વિશાળ અહિંસા (પરમદયા) જન્મ મોક્ષ પર્યાન્ત ફળની પ્રાપ્તિ થઈ શકે છે. કોઈ એકને હિંસા શુદ્ધ પરિણામથી અહિંસા ફળને આપે છે--અર્થાત્ સર્વજ્ઞ વચનાનુસારે વર્તનાર શ્રાવકોને શુદ્ધ દેવ, ગુરૂ, ધર્મ અને સાધર્મી જનોની નિઃસ્વાર્થ સેવા ભક્તિ કરતાં ઉદાર આશય યોગે જયણા સહિત સદારંભ પ્રસંગે સચિત્ત પુષ્પ જળાદિ વાપરતાં તેમાં તેની દેખીતી હિંસા થયા છતાં વિતરાગ પ્રભુના વચનાનુસારે સંયમ માર્ગને પાલતા, અને આમાનુગામ વિહાર કરતા માર્ગમાં આવતી નદી પ્રમુખને નિરૂપાયપણે ઉતરતા--નિઘ્રંથ સુનીરાજની પેરે તે તે જીવોપર પરમ કૃષ્ણ શુદ્ધિ વર્તતી હોવાથી પરિણામે [સરવાળે] હિંસાદોષ લાગતો નથી, પણ

અહિંસા યાને દયા ધર્મ.

૧૮૭

સરેરાસ અહિંસા યા દયાનું જ ફળ મળે છે, તેમજ કોઈ રોગીને હિત બુદ્ધિથી ઔષધ ઉપચાર કરતાં દૈવયોગે તે રોગીનું મરણ નિપજે તો પણ વૈદ્યને હિત બુદ્ધિથી હિંસાનું નહિ પણ અહિંસા યા દયાનું ફળ પ્રાપ્ત થાય છે.

છેવટે શાસ્ત્રકાર જણાવે છે કે ઉક્ત હિંસાના અનેક લેદો હોવાથી તે સઘળા લેદો નયજ્ઞાનના નિધાનરૂપ સ્યાદ્રાદી ગુરૂ સમીપે સાદર સમજી લેવા યોગ્ય છે.

હિંસાના સઘળા લેદ શુદ્ધ ગુરૂગમ્ય જાણનાર ભગ્યાત્મા ખરેખર અહિંસાના નિર્ભય અને સુખદાયી માર્ગને દ્રઢ પ્રતીતિ પૂર્વક સેવી આદરી શકે છે. સ્વરૂપ, હેતુ અને અનુબંધ, દ્રવ્ય અને ભાવ તેમજ નિશ્ચય અને વ્યવહાર તથા સ્વ અને પર સંબંધી હિંસા તેમજ અહિંસાના લેદો પાડી શકાય છે, જેટલા પ્રકાર હિંસાનાં તેટલા બધાય પ્રકાર અહિંસા યા દયાનાં હોઈ શકે છે. બાદ્ય દેખાવરૂપે થાય તે સ્વરૂપ હેતુ સાધ્ય થાય તે હેતુ; અને સરેરાશ પરિણામરૂપે નિપજે તે અનુબંધ; દ્રવ્ય પ્રાણને લક્ષી થાય તે દ્રવ્ય; અને ભાવ પ્રાણને લક્ષી થાય તે ભાવ; તેમજ નિજ આત્માને લક્ષી થાય તે સ્વ; અને પર આત્માને લક્ષી થાય તે પર હિંસા કે અહિંસા લેખી શકાય. પ્રથમ વિસ્તારથી જણાવેલા આસરો ઠીક ઠીક સમજી લેવાશે તો ઉપરના લેદો સુસ્પષ્ટ ખ્યાલમાં આવશે. આ લેખમાંથી સુખ્ય શારાંશ લેવા યોગ્ય એ છે કે જેમ બને તેમ સુખશીલતા તથા વિષયાશક્તિ અને કષાયાદિકને વશ થયા વગર નિજ આત્મ નિમ્મલ કરીને નિર્મળ આશય સાથે ઉદાત્ત ભાવનાથી સહુ કોઈ જીવોને નિજ આત્મા તુલ્ય લેખી સમભાવે વ્યવહારમાં જ સર્વ પ્રકારે સુખ શાન્તિ ને સ્વપરહિત સમાચેલું છે. એવા જ ઉદાર આશયથી સદા સર્વદા ધૃત્યવા યોગ્ય છે કે “જગતવર્તી સહુ પ્રાણીઓને સુખ શાન્તી હો ! સહુ કોઈ પ્રાણીવર્ગ પરોપકાર રસીક બનો ? દોષ માત્ર વિલય પામો ? અને લોકો સર્વત્ર સુખી સુખી થાઓ ! ! !”

બીજી આવા અતિ પવિત્ર હેતુથી જ સહુ કોઈ સત્ય સુખાર્થી જનોએ મૈત્રી પ્રમુખ ઉદાર ભાવનાઓનો આશ્રય કર્તવ્ય છે. પરહિત ચિન્તન તે મૈત્રીભાવના, પરદુઃખ દૂર કરવા અનુકૂળ વ્યાપાર તે કરૂણાભાવના, પરસુખ સમૃદ્ધિ અને ગુણ-ગૌરવ દેખીને તેમજ સાંભળીને સંતુષ્ટ થવું તે પ્રમોદભાવના અને અન્યના અનિવાર્ય દોષો સુધરી ન શકે એવી સ્થિતિમાં જણાય ત્યારે તેને કર્મ-વશ સમજી, રાગદ્રેથી દૂર રહી, સ્વ કર્તવ્યમાં સાવધાન રહેવું તે મધ્યસ્થભાવના યા ઉપેક્ષા ભાવના કહેવાય, એમ સહુ કોઈ સજ્જનોએ ઉક્ત ઉત્તમ ભાવના સદા સર્વદા સેવવા-આદરવા યોગ્ય છે.

કૃતિશમ્

૧૮૮

આત્માનંદ પ્રકાશ.

અઢાર પાપસ્થાનક ચાલુ.

“ દ્રેષ ” પાપસ્થાનક અગીયારમું

લેખક—દુર્લભજી વિંઠ ગુલાબચંદ મહેતા વળા.

(શાન્તિ પ્રભુજી સુખદાતા ત્રાતા તારો મને રે)એ રાગ.

ધરવું નહિ પાપસ્થાન અગ્યારમું કુડું મનેરે;
દ્રેષ તજો દુઃખકારી રે, અદ્રેષ શિવસુખ કારી રે;
સુખ દુઃખ સહુ કર્મે થાતા અનર્થ દાંડ સપડાતા,
દ્રેષી કર્મે બંધાતા ભવ અટવીમાં ભમે રે— ધરવું ૧

દ્રેષ બેંતાલીશ ટાળી રે, આહાર એષણા પાળીરે
જે દ્રેષ હૃદયમાં આવે, ધુમ્ર દ્રેષ શામતા થાવે,
કુરગુડુ પરે સમચિત્ત રાખી મુનિ નિર્દોષે જમે રે. ધરવું ૨

પ્રથમાંગ યોગ અદ્રેષરે, સાધન સુર્લભ સુવિશેષરે
તપ જપ કિરિયા વ્રત કરતા મુનિ ઉગ્ર વિહારે કરતા,
તે દ્રેષને ધારણ કરતા શાશ્વત સુખ વમેરે. ધરવું ૩

નિર્ગુણી ગુણ ન જાણેરે, ગુણાર્થ દ્રેષમાં તાણેરે;
ચારિત્ર ગુણ ધર્મ ગુણ સમતા દ્રેષી સરવે સુખ વમતા.
અન્યાય અતિ મન ધરતા કપ્પેલ વેડે તનેરે. ધરવું ૪

ગુણિયલને ગૂણ રાગીરે, કીર્તિ જગમાં તસ જાગીરે;
ગુણ ગ્રહવા રાગને ધરતા આત્મવત સહુને ગણતા,
સમચિત્ત નિર્ગુણીપર ધરતા દુષ્કર્મેને દમેરે. ધરવું ૫

સહિ અગ્નિ હેમ ટીપાશેરે, ઉત્તમતા ગુણ પ્રકાશેરે;
જે તત્ત્વ રમણમાં રમતા મન મન્દિર કાયમ સમતા,
“ દુર્લભ ” સંસાર ઉદ્ધરતા કીર્તિ કોટિ ગમેરે. ધરવું ૬

જીવદયા સંબંધી સૂચના.

૧૮૯

જીવદયા સંબંધી સૂચના,

ખોરાક માટે હિંદુસ્તાનમાં જનવરો ઉપર ગુજરતું
ઘાતકીપણું.

મે. એડીટર સાહેબ,

સચિનય વિનંતિ કે;—મનુષ્યના ખોરાક માટે જનવરોની કતલ થરાથી તેઓની ઉપર કમકમાટ ઉપજે તેવું ઘાતકીપણું ગુજરે છે તેનું દીગદર્શન દયાળુ ઇંગ્રેજ બાનુઓ અને ગૃહસ્થોએ કરાવેલું હોવાથી તેના પરિણામમાં ઇંગ્લંડમાં દયાળુ મંડળીઓ રચાવાવા લાગી છે કે જેઓ આપું ઘાતકીપણું અટકાવવા માટે કાયદાઓ પસાર કરાવવાનો યત્ન કરે છે.

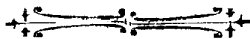
આપના જાણીતા પત્રના દયાળુ વાંચનારાઓ કે જેઓએ હિંદુસ્તાનના કોઈ પણ ભાગમાં રેલવે ટ્રેનોમાં, વહાણોમાં, બજારમાં અને કસ્ટાઈબાનાઓમાં જનવરો પ્રત્યે કોઈપણ પ્રકારની ઘાતકી વર્તણૂક જોયલી હોય તેને હું અરજ કરું છું કે જે તેઓ તે વિષે મને લખી જણાવવાની મહેરબાની કરશે તો તેવા સઘળા અભિપ્રાયો મને મળ્યા બાદ તે પ્રસિદ્ધ કરી આવાં ઘાતકીપણાંઓ પોતાથી બની શકે તેટલા પ્રમાણમાં ઓછાં કરવાની મહેરબાની કરવા માટે તેનું એક પુસ્તક હું નામદાર યુરોપીયન અમલદારો તથા દેશી રાજકર્તાઓની હજુર રજૂ કરવા ધરદો રાખું છું.

ખીયારાં લાખો મરીબ, મુંગા, નિરાધાર અને નિર્દોષ પ્રાણીઓ કે જેઓને આ દેશમાં વિના વાંકે ત્રાસદાયક ઘાતકીપણાં સહન કરવાં પડે છે તેમાંથી તેને બચાવી લેવાની આ એક પરોપકારી બાબત હોવાથી આપના પત્રના દયાળુ વાંચનાર ગ્રહસ્થો મહારી નમ્ર વિનંતિ ઉપર ધ્યાન આપવાની મહેરબાની કરે એવી હું તેઓને પ્રાર્થના કરું છું.

શ્રી જીવદયા જ્ઞાન પ્રસારક ફંડ
ઓફીસ.
૩૦૯, શરાફ બજાર, મુંબઈ નાં.ર
તા. ૧-૧૨-૧૯૧૪

સેવક,
લલ્લુભાઈ ગુલાબચંદ ઝવેરી.
ઓનરરી સેનેટર

શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ તીર્થમાં યાત્રાળુ માટે
ધર્મશાળાની સગવડનો જરૂર.

શ્રી ૧૧

શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથાય નમઃ

ૐ નમઃ સિદ્ધિ સામ્રાજ્ય, સૌખ્ય સંતાન દાયિને,
ત્રેલોક્ય પુજિતાય શ્રી, પાર્શ્વનાથાય તાયિને.

મહાન અર્વાચીન શ્રી શંખેશ્વર તીર્થ જેનો પ્રભાવ જૈન આગમમાં અવર્ણનીય છે જેની અંદર અદ્ભુત અલૌકિક ચમત્કારીક શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ પ્રભુની પ્રતિમાજી ખીરાજમાન છે જે પ્રતિમા 'મર્મ ચોવીસીમાં આઠમા તીર્થકર દામોદર સ્વામીના વખતમાં આપાદી શ્રાવકેસુવિહીત

૧૯૦

આત્માનંદ પ્રકાશ.

આચાર્ય પાસે અંજન શલાકા કરાવી સ્થાપીત કરી હતી, અને જે અસંખ્યાતા વર્ષો સુધી સુર્ય અને ભુવનપતીના વીમાનમાં દેવતાઓથી પુજાઈ હતી તે હાલમાં હસ્તી ધરાવે છે, જેમનું રમરણ હાલના પંચમકાલમાં કલ્પવેલ, કલ્પદ્રુમ અને ચોંતામણી સમાન છે. અને ભકતોની બીડ ભાંગનાર છે તે શંખેશ્વર તિર્થ જત્રાળુઓને જવાને માટે મેસાણાથી હારીજ લાઇન ખાલે છે ત્યાંથી આઠ ગાઉ પર રસ્તા છે ત્યાં ભાડાની બેલગાડીઓ હંમેશાં હાજર હોય છે અને અવાર નવાર કાયમ જત્રાળુ આવ જ કરે છે અને જ્યાં થોડા વખતમાં રેલવે થવા સંભવ છે જેની કાશીશ રાધનપુર રાજ્ય કરે છે.

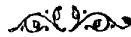
સદરહુ તિર્થમાં દર વરસે બે મોટા જત્રાળુઓના મેળા દર કારતીક અને ચૈત્રી પુનમના ભરાય છે જે મેળામાં પાંચ દીવસ સુધી જત્રાળુઓ રહે છે અને રાધનપુર તથા પાટણ વીગેરે ભીજી શહેરો અને ગામડાઓમાંથી લગભગ ૬ થી ૭ હજાર માણસો ભેગું થાય છે તે વખતે જત્રાળુઓને ભિતરવાને માટે હાલમાં પુરતી સગવડ નહીં હોવાથી અને હાલની ધર્મશાળા પડી જવાથી ત્યાં સારી મોટી એક ધર્મશાળાની જરૂર હોવાથી નીચે બતાવેલા માપ પ્રમાણે એક સો ઓરડાવાળી નવી ધર્મશાળા બાંધવાનું કામ શરૂ કરવામાં આવેલ છે (૧૨+૧૦ ઓરડો, ૧૦+૧૦ રસોડું, ૮+૧૦ ઓસરી) ઉપર બતાવેલું માપ એક ઓરડાનું છે તેવી રીતના સો ઓરડા બાંધવાના છે.

જે મહાન કાર્યમાં શેઠ મનસુખભાઈ ભગુભાઈ તથા શેઠ વીરચંદ દીપચંદ તથા શેઠ મોતીલાલ મુળજી તરફથી સારી મદદ મળેલ છે અને લગભગ ૫૫ ઓરડા અપાઈ ગયા છે બાકી ૪૫ ઓરડાઓ છે. જે સદ્ગુરુશ ૩૧ ૫૦૧) દરેક ઓરડાના આપશે તેમના નામનું બોર્ડ તે ઓરડા ઉપર લગાડવામાં આવશે તો અમારી એટલી નમ્ર વિનંતી છે કે આ અમુલ્ય તકનો લાભ લેવા સદ્ગુરુશ્વરો ચુકશે નહીં એવી આશા છે.

સૂચના:—જે સદ્ગુરુશ્વરોને ઓરડા રાખવા વિચાર હોય તેમણે શેઠ મોતીલાલ મુળજી કે.

કાલ્યા દેવી રોડ પોસ્ટ નંબર ૨ ના સરનામે લખી જણાવવા તસ્તી લેશે.

લી૦ સંધનો સેવક મણીલાલ મોતીલાલના
જયજીનેંદ્ર.

મુનિમહારાજોને વિનંતિ.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશના મહેરબાન મેનેજર સાહેબ.

તા. ૨૭-૧-૧૫

મુ. ભાવનગર

નીચે લખેલો લેખ આપના આત્માનંદ પ્રકાશ માસીક પત્રમાં છાપવા મહેરબાની કરશે.

અમને જણાવતાં અત્યંત દીલગીરી થાય છે કે આ પવિત્ર વીર ભગવાનના શાસન ધુરંધર આચાર્યો ઉપાધ્યાયો વગેરે પદસ્થ મુનિમહારાજો હોવા છતાં તેમનો વિહાર પ્રાપ્ત મોટાં તિર્થો તરફ અને શહેરો તરફ થતો હોવાથી અમારા જૈન ભાઈઓની વારંવાર આ પુણ્ય મુનિમહારાજોને વિનંતી કરવા છતાં અમારી આજ્ઞા ફળીભૂત થઈ શકતી નથી માટે અમારી તરફનાં ઘણાં ગામો મુનિઓના વિહાર અને ઉપદેશ વિના બગડી જઈને આવકો જૈન ધર્મ છોડી

વર્તમાન સમાચાર.

૧૯૧

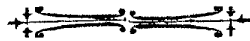
અનેક, વૈશ્વેા અને આહારો સન્યાસી વગેરે અન્ય ધર્મી યથા જ્ઞાન છે માટે જો અમારા દેશ તરફનાં ગામે સુધારવા તથા શાશ્વત ઉન્નતિ કરવા ઇચ્છા હોય તો આ તરફ વિહાર કરી અમને ઉપદેશ આપી અમને તારવા ઉદ્ધમ કરશે એવી અમારી આશા છે. ખીજું અત્રે હમણાં મુનિ-મહારાજના વિહાર કરી આ તરફ આવે છે પણ વિનંતી વારંવાર કરવા છતાં અમારી ઇચ્છા પાર પડતી નથી તેવીજ રીતે કચ્છ મારવાડ મેવાડ માળવા પંચજ્ય પુર્વ તથા દક્ષિણ દેશનાં ધણાં ગામડાં ભગડી જાય છે. માટે તે તે દેશનાં ગામે સુધારી અમારા પંચમહાલમાં ગાધરા દાહોદ વેજલપુર વગેરેમાં વિચરી આહારી કરશે. વળી ધણા મુનિમહારાજના શુભરાત કાઠીઆવાડનાં જ માત્ર મોટાં શહેરા તથા તીર્થોમાં જ વિચરે છે. રહે છે ને તેથી તેઓ જોઈએ તેટલું પરતું કાંઈપણ હીત કરી શકતા નથી, જેથી વિનંતિ છે કે અમારી આ વિનંતિ ઉપર ધ્યાન આપશો. એજ

શ્રી. અત્રેના સંધ તરફથી.

વાડીલાલ મગનલાલ.

લલ્લુભાઈ મોતીચંદ.

દેવચંદ ગોવીંદજી.

વર્તમાન સમાચાર.

રતલામમાં થયેલ અપૂર્વ ધાર્મિક કાર્યો.

પ્રિય બાંધવો હમારે પુર્ણ જાગ્યોદયસે ફસ વર્ષમે પ્રાતઃ સ્મરણીય પુજ્ય-પાદ શ્રી મુનીહંસવિજયજી માહારાજ તથા પંચાસજી શ્રી સંપત્તવીજયજી માહારાજ આદી મુનિરાજોકા ચતુર્માસ હુઆ મુનિ ચતુર્માસ કયા હુવા માનો હમણોકો કો રત્નમાલ્હી મિલ્લગઈ માલ્હાકે મધ્યમે રહેહુયે નાયક (શ્રી મુનિ-હંસવિજયજી મહારાજ) ને એસા પ્રકાશ ફેલાયા કિ જીસકે ફેલાતેહિ હમારે કઈ જન્મોકે અજ્ઞાન અંધકાર નષ્ટ હો ગયેહિ હૈ કારણકિ ફસ નાયક કે પ્રકા-શસે કચ્છ, ગુજરાત, મેવાડ, મારવાડ, પંજાબ, દક્ષિણ ઓર માલ્હવાદિ અનેક દેશોકે મનુષ્ય પુર્ણ પરીચિત હૈ ઉક્ત મુનિરાજકે પધારનેસે ચતુર્માસમે અનેક પ્રકારકે શુજકાર્ય હાંતે રહે જીનકો હમ શુજ કાર્ય રૂપ મંદિર સમજતે રહે પરન્તુ હસપર કલ્લશારોહણ કિ કમીથી માર્ગશીર્ષ વદી (ગુજરાતી કાર્તિક વદી) ૬ કે રોજસે ઉપધાનકી ક્રીયા શુરુહુઈ જીસસે વિશ્વાસ હો ગયા કિ-ફસ ક્રીયાકી પુરતી તક જીતને મહોત્સવાદો કાર્યહોગે સો સ્વર્ણ કલ્લશકે સ્થાપના પન્ન રહેગે અન્તતઃ યહિ હુવા વમે હત્સાહસે કઈ મનુષ્યોને પંચાસજી મારાજસે ઉપધાનકી ક્રીયા કી તથા માઘ વદી ૧૩ (ગુજરાતી પોષ વદી ૧૩) કે દીનસે વમે જારી જલ્લસોકે સાથ અઝાઈમહોત્સવકા પ્રારંભ હુવા

૧૯૨

આત્માનંદ પ્રકાશ.

સમવસરણની હાથત હમદા તોરપર બના હુવાથા રતદ્વામનીવાસીયો કે દ્વિયે
 યહ પ્રથમ હિ પ્રસંગ હાથ આયાથા અતઃ સુશીકા પારાવાર નહી રહાથા.
 માઘ શુદી ૪ કે દીન વને સપારોહ કે સાથ વરધોના નીકલા. ઇસકે વાદ
 માઘ શુદી (૫) પંચમીકા દિન આયા યહ દીન માદ્વારોપણ પંન્યાસ પદ પ્રદાન
 વની દીક્ષા તથા વની દીક્ષામે પ્રવેશ ઇનચાર અત્યંત શુજ કાર્યોકા (કાલસ
 મચાયકે હીસાવસે) ઉત્પાદક થા. પ્રાતકાલસે હિ ઉત્પાદી શ્રાવકોને સમવ-
 સરણકો એક તરફ મુનિ માદ્વારાજોકે વેઠનેકે દ્વિયે પાટ વંગે લગાદીયેયે કુઝ
 કાલસકે વાદ માદ્વારાજ સાહેવ પધારે ઔર મુની શ્રી સોહન વીજયજી માદ્વારા-
 જકો પંન્યાસ પદવી કો ક્રીયા કરાઇગઇ સાથ મેં હી મુનો ગંજીરવોજયજી
 તથા લગ્નવિજયજી કા વની દીક્ષાકો ક્રીયા કરાતે હૈ ઔર બોચમેં માદ્વા
 રોપણકો ક્રીયા જી પંન્યાસજી માદ્વારાજ મધુરસ્વરતે કરાતે રહે વની ધામધુમ
 સેં પંન્યાસપદવો દીગઇ ઉસકે વાદ મુની ગંજીર વિજયજી તથા લગ્નવોજયજી
 કો વની દીક્ષા દેકર ઉપધાન વાલો કોં માદ્વા પહીનાઇ ગઇ ઉત્સવપર વાહીર
 કે જીજાઇ અયે હુવેયે મહોત્સવકી સુશી યહાંતક જરગઇકે 'હાંકે દોતી ન
 શ્રાવકોને માદ્વારાજ સાહેવકે ઉપદેશસે ચાંદીકા સમવસરણ વનાના સ્વીકાર
 કીયા હૈ ઇમ જલ્લમેકી સુશીમેં શ્રી આત્માનંદ જૈન પાઠશાલાકે વાલકો કો
 ઇનામમેં પીલે સાફે વાટે ગયે ઔર કન્યાશાલાકી લઠ્ઠકીયોંકો ઓઢની યેંદી
 ગઇ તાત્પર્ય એસા મહોત્સવ ઉપર જરમેં નહી દેખાવયા ઇસ સમયપર જ્ઞાન સ્વાતેમેં
 જો સ્પષ્ટે, ઇસઠે હુવે હે ઉસકે પુસ્તક ઉપાકે સુફત જંમારો વ લાયઘ્રેવીયો મે
 જેજી જાવે ગાંઠરણક મુનિ મદ્વારાજોસે પ્રાર્થના દેકી એસે દેશોમેં ફિરકરકે
 ધર્મોદ્યોત કરે.

શ્રીશુજમ્—

શ્રીજૈન શ્વેતામ્બર ડોન્ડરન્સનું નવમું આધિવેશન.

(નવમી જૈન શ્વેતામ્બર ડોન્ડરન્સ.)

સર્વને વિદિત છે કે જનસમાજના કર્તવ્યનું મહા તેજ ઉત્સાહથી એકત્ર
 થયેલા સમાજમાજ થાય છે. વ્યક્તિ કરતાં સમષ્ટિ પ્રગટનું બળ અલૌકિક છે. જૈન
 સમુદાયની ધર્મ લક્ષ્મી અને કર્તવ્ય લક્ષ્મીના પ્રત્યક્ષ અનુભવ કરવો હોય તો સો-
 ત્સાહ હૃદયવાળા અનેક મનુષ્યના સમુદાયથી તે સારો રીતે થઇ શકે છે એ અનુભવ
 પૃથક જનના દર્શનથી નથી થતો પણ સાધર્મી બંધુત્વની ભાવના ધારણ કરનારા
 સમસ્ત જનના પ્રતિનિધિઓના સમવાયના દર્શનથી થાય છે.

શ્રી જૈન શ્વેતામ્બર નવમી કોન્ફરન્સ.

૧૯૩

આ ઉત્તમ અનુભવ કરવાનો સમય આઠ વખત જૈન પ્રબલ્યે મેળવ્યો છે. પરંતુ કોમના અંદર અંદરના કંકાસ-છર્પા વગેરેને લઇને જૈનોનો ઉદ્ધાર કરનારી આ મહાન સંસ્થાને ઘોર નિદ્રામાં સુવાડી દીધી હતી, સારા ભાગ્યે કેટલેક અંશે તટસ્થપણ રહેવાથી (જે કે તેના કેટલાક કાર્યવાહકો માન લોભી દરેક સ્થળે કીર્તિ મેળવવાના અભિલાષીઓએ. ગમે તે વ્યક્તિ પછી તે આ કાર્ય માટે સમર્થ હોય કે અસમર્થ હોય પણ તેને હાહા પાડનારાના હથીયાર બની જાય તો કુસંપના બીજ રોપાય તેમાં શું નવાઈ) છતાં છેવટે જે વસ્તુ સાચી હોય તે સત્ય રૂપે બહાર આવી જૈન કોમના સારા ભાગ્યે અને વર્તમાન કાલે કંઈક મદદ કરવાથી અને સમાજનું હિત કોન્ફરન્સ દ્વારાએજ થઈ શકશે એવી દૃઢ લાગણી જૈન સમુદાયમાં મોટે ભાગે હોવાથી તેના કેટલાક હિત ચિંતકો અને કાર્યવાહકોએ સમયને માન આપી બહુ બળુગા નહિ ફૂકતાં, અતિ આડંબર નહી કરતાં કુંક વખતમાં ઘણી લાંબી મુદતે એટલે કે ચાર વર્ષે છેવટે નવમું અધિવેશન (મેળાવડો) શ્રી મેવાડ-મારવાડ ભૂમિમાં સૂળનગઢ શહેરમાં આખરે કર્યો છે.

જે દેશમાં અર્વાચીન કાળમાં અનેક વિદ્વાન જૈન મહાત્માઓ વિચર્યા છે, લાખો અને કરોડો રૂપૈયા ખર્ચી જ્યાં અનેક ગૃહસ્થોએ (જૈન બંધુઓએ) જૈન દેવાલયો બંધાવ્યા છે, અને જ્યાં વીર ભગવાનની અમૃતમય વાણીથી શુશ્રાવેલા લખાયેલ અનેક ગ્રંથ સમૃદ્ધિ માટેનો ભારત દેશમાં પ્રથમ દાવો ધરાવે છે. એવા વીર ક્ષેત્ર ભૂમિ મેવાડના સૂળનગઢ શહેરમાં અને વળી દેવાધિદેવના પ્રતિષ્ઠા સાથે આ મહાન મેળાવડો કરવામાં આવ્યો છે. તે તેની ચીરંજીવી પણાની અને જૈન સમાજના ઉદ્ધારની નિશાની સૂચવે છે. આ નવમાં અધિવેશનને માટે થયેલ તાત્કાલીક ઓચિંતાની તૈયારી માટે કેટલાક જૈનોને હસવા સરખું લાગશે પણ તેના ખરેખરા હિતચિંતકોએ દ્રવ્ય, ક્ષેત્ર, કાલ, ભાવને માન આપીને તેમ કર્યું હોય તો તે બનવાજોગ અને યોગ્ય છે.

વિશેષમાં પૂજ્યપાદ શ્રીમદ્વિજયાનંદસૂરિશ્વરજી (આત્મારામજી મહારાજ) ના પ્રશિષ્ય સુનિરાજ શ્રી લખિધિવિજયજીના સદુપદેશ નિમિત્ત પણ આ મેળાવડા માટે બનેલ છે જે અધિક ખુશી થવા જેવું છે.

પ્રથમ આ મેળાવડા માટે શેઠ પનેચંદજી સંઘિ રીસેપ્સન કમીટીના પ્રમુખ અને પુનમચંદજી સુખા તેમજ આનંદમલ લોઢા સેક્રેટરીઓ એઓના નામથી આ મંત્રણ પત્રિકા નીકળી હતી. આ નવમાં અધિવેશનના પ્રેસીડેન્ટ તરિકે શેઠ મોતી-લાલભાઈ મૂળજી રાંધનપુરી નિવાસીની નીમનોક થયેલી જે આવકારદાયક છે. હાલ તેઓ ધંધાર્થે સુબઈ રહેતા હોવાથી અને સ્વકમાઈથી સારું દ્રવ્ય મેળવેલ

૧૯૪

આત્માનંદ પ્રકાશ.

હોવાથી તેઓ કેળવણીના ખાશ હિમાયતી છે અને જૈન ધર્મના દૃઢ રાગી હોવાથી તેવા અનેક કાર્યોમાં મોટી રકમોની કરેલ સખાવતને લઇને તેઓ આપણી કોમમાં સુપ્રસિદ્ધ છે. આવા નરરત્નની પ્રમુખ તકેની નિમણુંક ભવિષ્યની સારી આગાહી સૂચવે છે.

આ નવમી કોનફરન્સમાં થયેલું કાર્યક્રમ.

તા, ૨૭ મી જાનેવારીના રોજ સુબ્બનગઢ ખાતે શેઠ મોતીલાલભાઈ મુળજીના પ્રમુખપણા નીચે શેઠ પનેચંદ સંઘીએ બંધાવેલા નવા દેરાસરના ચોકમાં ખાશ ઉભા કરેલા મંડપમાં જૈન શ્રવેતાંબર કોનફરન્સની બેઠક મળી હતી. (જેનો સઘળો ખર્ચ પણ તેઓએ આપ્યો હતો. મંડપ હાજર રહેલાથી ચીકાર ભરાઈ ગયો હતો. સર્વ મળી સુમારે દોઢ હજાર ગ્રહસ્થોએ હાજરી આપી હતી સાથે મુનિ મહારાજ, સાધ્વી મહારાજ અને યતીએ હાજરી આપી શોભામાં વૃદ્ધિ કરી હતી.

પ્રથમ સેક્રેટરી સાવંત સુખા તરફથી મી. ગુલાબચંદજી દહ્યાએ આમંત્રણ પત્રિકા વાચી સંભળાવી હતી. સભાપતિને લેવાને માટે ખાસ ડેપુટેશન મોકલવામાં આવ્યું હતું. જેઓ આવી પહોંચતાં તેઓશ્રીને હર્ષના પોકારોથી વધાવી લેવામાં આવ્યા હતા. શરૂઆતમાં પાલીતાણા બગેરે મંડલીઓએ મંગલાચરણના ગીતો ગાયા હતા. ત્યારબાદ સ્વાગત કમીટીના પ્રમુખ શેઠ પુનમચંદ સંઘીએ આવકાર આપેલું ભાષણ કીધું હતું. જે ઘણા વર્તમાન પત્રોમાં આવી ગયેલ છે. સ્વાગત કમીટીના પ્રમુખનું ભાષણ ઘણું હર્ષદાયક અને હૃદયના ઉભરા સાથેનું લાગણીવાળું હતું. ત્યારબાદ શેઠ ગુલાબચંદજી દહ્યા સાહેબે છ વર્ષ જેટલી ટુંક સુદતમાં 'કોનફરન્સે તીર્થ રક્ષા અને આશાતના બંધ કરવા માટે, જીવ દયાના પ્રચાર માટે અને કેળવણી માટે જે કાંઈ કયું છે તેનું દિગ્દર્શન કરાવી રીપોર્ટ વાંચી પસાર કરાવ્યો હતો, ત્યારબાદ પ્રમુખ તરીકે રા. રા. શેઠ મોતીલાલભાઈ મુળજીને મી. ગુલાબચંદજી દહ્યાએ હાલની સ્થિતિને અંગે કેટલુંક બોલતાં તેમની દરખાસ્ત અને શેઠ કાનલજી લોઢા તેમજ લાલા ગંગારામજીના અનુમોદન સાથે ચુંટી કાઢવામાં આવ્યા જે હર્ષનાદના ગર્જન સાથે શેઠ મોતીલાલ મુળજીભાઈએ પ્રમુખસ્થાન લીધા બાદ પોતાનું પ્રમુખ તરિકેનું અસરકારક ભાષણ કર્યું હતું. જે ઘણા વર્તમાન પત્રોમાં આવી ગયેલ છે છતાં તેના ઉપરથી ઉપજતા વિચારો અત્ર રજૂ કરવામાં આવે છે.

સભાપતિએ કરેલા ભાષણમાંથી કોનફરન્સને લગતા કાર્ય, ઉદ્દેશ અને કંઈક ઇતિહાસ ઉપરથી ઘણા પ્રકારનો પ્રકાશ પડે છે. સભાપતિના ભાષણમાં કોનફરન્સે અત્યાર સુધીમાં કરેલા કાર્યો જેવા કે, આણુ તીર્થની પવિત્રતા જળવાઈ રહેવા માટે અરજીઓ કરી થતી આશાતના ટાળવાનો પ્રયાસ, જૈનના તહેવાર પળાવવા માટે

શ્રી નવમી જૈન ધેતાગ્ધર કોનફરન્સ.

૧૯૫

કરવામાં આવેલો પ્રયાસ અને યુનીવર્સિટીના અભ્યાસ ક્રમમાં જૈન સાહિત્ય દાખલ કરવામાં મળેલી ફતેહ, જૈન ધર્મનું સાહિત્ય ખીલવવામાં, પુસ્તકાલયોનો જીર્ણોદ્ધાર કરવામાં અને જીવહયાનો પ્રચાર કરવામાં કરેલા પ્રયાસો વગેરેનું આપેલું વર્ણન કોનફરન્સે કરેલા કાર્યની નોંધ છે, જે કે ધીમે પગલે, ઘણી મહેનતે અને ઘણું ખર્ચે કરેલું યોગ્ય કાર્ય થયું છે. જે લોકો બોલે છે કે કોનફરન્સે કંઈ કંઈ નથી તેમજ આ વાત લક્ષમાં લેવા જેવી છે. આ કરતાં વધારે સારું કાર્ય કરવાને માટે, કોમની વધારે ઉન્નતિ કરવાને, કોનફરન્સના કાર્યનો મોટો સરવાળો જોવાને, કોમમાં ઐક્યતા અને કેળવણીની વૃદ્ધિ માટે પ્રયાસ કરવાનો છે. બંને પ્રકારની કેળવણી માટે સભાપતિના ભાષણમાં કરવામાં આવેલો ઇસારો ખરેખર યોગ્ય અને વર્તમાન સમયને અનુસરતો જ છે. સભાપતિએ કોનફરન્સની પ્રગતિમાં વિક્ષેપ, પરિષદ તરફ લોકરૂચી અને તેની આવશ્યકતા માટે જણાવેલા વિચારો અસ્થાને નથી પરંતુ વિચારણીય છે. કોનફરન્સ ઉપર આક્ષેપ મુકનારા માટે જે કહેવામાં આવ્યું છે તેમાં માત્ર એટલો જ વિચાર કરવાનો છે કે આવી સમાજથી શા શા લાભો થાય છે, સમૂહના જીવિ-લક્ષ્મી અને કાર્યબળથી કેવી કોમની પ્રગતિ થાય છે તેનાથી ખીન અનુભવીઓ જ માત્ર આક્ષેપો કરી શકે? જે કે એટલું તેમાં વિચારણીય છે કે તેના મુખ્ય લીડરો-નાયકો-કાર્યવાહકો આત્મલોગ આપનારા હોવા જોઈએ. માત્ર માન-કીર્તિના લોભી કે આવી પરિષદ કે તેના કાર્ય માટે દિલસોજી નહીં ધરાવનારા કે તેની જરૂરીયાત નહીં જોનારા તેના કાર્યને નહીં ઇચ્છનારાઓને હાજી હાજી કરનારા નહીં હોવા જોઈએ. અને જે તેમજ હોય તો આવી સમાજ કોમની પ્રગતિ ગમે ત્યારે પણ-હાલ કે ભવિષ્યમાં કરી શકે તેમાં નવાઈ નથી. હમેશાં જે સંસ્થા, સમાજ કે સમૂહમાં આત્મલોગ આપનારા અને માત્ર એકજ વિચાર કે કોમ-સમાજનું કલ્યાણ જ કેમ (ગમે તેટલા ભોગે) થાય તેવું મન વચન કાયાથી વર્તનાર, કરનાર, પ્રયાસ કરનાર-કાર્ય કરનાર જે જે સમાજમાં હોય કે ઉત્પન્ન થાય તે તે સમાજની પ્રગતિ થાયતેમાં નવાઈ નથી.

સાર્વજનીક ઐક્યતા માટે, તેમજ તેના અંકુરો ફાલી સમાજમાં તેના ફળની પ્રાપ્તિ માટે, તેમજ જૈનોની જેટલી પ્રવૃત્તિ વેપારકળામાં છે તેટલી પ્રવૃત્તિ જ્ઞાન-કેળવણી તરફ નથી. વળી કેળવણી એ લોક તથા લોકોત્તર વાંચ્છિત ફળને આપનારી કલ્પલક્ષ્મી છે, જ્યાંસુધી ધામક, આધ્યાત્મિક અને વ્યવહારિક-માનસિક કેળવણી રૂપી કલ્પલક્ષ્મીનું સેવન જૈનસમાજ પૂર્ણ રીતે કરશે નહીં, ત્યાંસુધી જૈન કોમની સાંસારિક તથા ધાર્મિક ઉન્નતિ થઈ શકશે નહીં. આવી સ્થિતિ હોવાથી બંને પ્રકારની કેળવણી માટે પ્રમુખે પોતાના ભાષણમાં જે જે જણાવ્યું છે, તે સત્યજ છે. દ્રવ્ય ક્ષેત્ર કાળ ભાવ જોવાનો આસપાસ અને દુરનું વાતાવરણ દેખવાનો અને સર્વથા શ્રેષ્ઠતા સંપાદન કરવાનો પાયો ઊંચી કેળવણીને જ આભારી છે. જેથી સ્થળે સ્થળે વિદ્યાલયો, મોડર્નિંગો વગેરે સ્થાપી જૈન બાળકોને-વિદ્યાર્થીઓને

૧૯૬

આત્માનંદ પ્રકાશ.

સગવડ કરી આપવાની જે સૂચના પ્રમુખે કીધી છે તે આદરણીય છે. અને સાથે જી કેળવણી માટે સભાપતિએ કરેલું વિવેચન પણ લક્ષમાં લેવા જેવું છે.

જૈનોમાં નિરાધાર-ધંધા વગરના મનુષ્યોને આજીવિકા માટે જે હાડમારી ભોગવવી પડે છે, તેવા નિરૂદ્ધમીઓને ધંધે લગાડવા માટેની જોગવાઈ કરી આપવાની પ્રમુખે વિવેચન કરેલી હકીકત જૈન બંધુઓએ ખાસ ધ્યાનમાં લઈ તેનો અમલ કરવાની જરૂર છે. જૈનોમાં મરણોની સંખ્યા બીજા કોમો કરતાં વધારે આવે છે, તેનું કારણ રહેવાની જગ્યાની અસગવડતા અને તાંદુરસ્તીના નિયમોનો ભંગ છે, તેને માટે આ કોન્ફરન્સમાં લક્ષમાં લેવાયેલી હકીકત પ્રથમ દરજ્જે ઉપયોગી છે. સિવાય બીજા હાનિકારક રીવાજ જીર્ણોદ્ધાર વગેરે વગેરે ઉપયોગી વિષયો પ્રમુખના ભાષણમાં ચર્ચાવામાં આવ્યા હતા.

આપણે છેવટે ઇચ્છીશું અને આશા રાખીશું કે આ મહાન પરિષદના આવા પ્રયાસનું અને પ્રમુખના ભાષણનું શુભ પરિણામ આપણા કોમના ઉદય માટે હસ્તીમાં આવવા પામે અને જૈન કોમના લક્ષ્મીવાનો, વિદ્વાનો અને છેવટે આખો સમાજ તેનો અમલ જલદીથી કરે એવી પરમાત્મા પાસે પ્રાર્થના કરીશું. ત્યારબાદ નીચેના ઠરાવો રજુ થયા હતા અને તેના ઉપર જૂઠા જૂઠા વક્તાઓએ તે તે ઠરાવો વિષે વિવેચન કર્યું હતું.

૧ રાજનિષ્ઠા.

આ જૈન રવેતાંબર કોન્ફરન્સ ભારત સામ્રાટ પંચમ જયેન્દ્ર પ્રત્યે અંતઃકરણ પૂર્વક પોતાની રાજનિષ્ઠા બહાર કરે છે અને તેમના છત્ર નીચે ભારત રાજ્યની ઉંચ પંક્તિ, તેમજ હાલના ભયંકર યુદ્ધની શાંતિ હૃદયથી ઇચ્છે છે અને પ્રભુ પ્રત્યે પ્રાર્થે છે કે સર્વત્ર સુખ અને પ્રેમભાવ પ્રવર્તે.

૨ સહાનુભૂતી.

પોતાના પત્ની અને જ્યેષ્ઠ પુત્રના અકાળ અને ખેદકારક મરણોથી જે અસહ્ય દુઃખ નામદાર વાઈસરોય લોર્ડ હાર્ડીંગપર આવી પડ્યું છે તે માટે હૃદયસ્તાનના જુદા જુદા પ્રાંતોમાં વસતા જૈન રવેતાંબરોનાં અત્રે મળેલા પ્રતીનિધિદ્વારા આ કોન્ફરન્સ સમગ્ર જૈન કોમનો શોક પ્રદાશત કરે છે અને સહાનુભૂતી દર્શાવે છે.

૩ જૈન તહેવારો.

હૃદમાં જૈનોની વસ્તી સારી સંખ્યામાં હોવાથી તેમજ વેપાર ધંધામાં જૈન કોમ પ્રથમ પંક્તિ ધરાવતી હોવાથી તેમના પવિત્ર પર્વ દીવસોમાંથી આછામાં આછા બે પર્વો બહાર તહેવાર તરીકે સુખંઘ ઇલાકાની તથા બીજા ઇલાકાની સરકાર તરફથી સ્વીકારવામાં આવે એવી આ કોન્ફરન્સ આગ્રહ પૂર્વક માગણી કરે છે.

નવમી જૈન ચિંતામ્બર કોનફરન્સ.

૧૯૭

૪ ધાર્મિક કેળવણી.

દરેક જૈને જૈન ધર્મનાં મૂળ તત્ત્વો અવશ્ય જાણવાં જોઈએ. પરંતુ પોતે જૈન હોવા છતાં પણ આપણાં કેટલાક ધર્મજન્યુઓ પોતાના ઉચ્ચ ધર્મનાં મૂળ તત્ત્વોથી પણ અજાત છે તે સ્થિતિ દૂર કરવા માટે તથા જૈન બાળક અને બાળકીઓમાં ધર્મ જ્ઞાનનો પ્રસાર કરવા માટે નીચેનાં પગલાં લેવા આ કોનફરન્સ ભાર દઈને આગ્રહ કરે છે:—

(૧) જે જે સ્થળે ધાર્મિક શાળા ન હોય તે તે સ્થળે ધર્મનાં તત્ત્વ તથા રહ-સ્યનું જ્ઞાન ફેલાવવા સ્થાનિક સંઘે ધાર્મિક શાળા ખોલવી.

(૨) જે જે સ્થળે ધાર્મિક શાળા હોય તે તે સ્થળના સંઘોએ તે શાળાને સારી વ્યવસ્થામાં મુકવા પ્રયત્ન કરવો.

(૩) ધાર્મિક શાળામાં એકજ જાતનો અભ્યાસક્રમ ચાલે તેવી વ્યવસ્થા કરવા જૈન એજ્યુકેશન બોરડે ગોઠવણ કરવી.

(૪) જે જે ધાર્મિક શાળામાં ફૂંડની સગવડ હોય તે તેના વ્યવસ્થાપકોએ સંસ્કૃત અને માગધી ભાષાનું શિક્ષણ શીખવવા તેમાં વ્યવસ્થા કરવી.

(૫) દરેક ધાર્મિક શાળા સાથે અને તે દરેક સ્થળના સંઘે પુસ્તકાલય રાખવા ગોઠવણ કરવી.

(૬) આવી શાળા માટે શિક્ષકો તૈયાર કરવા અર્થે જૈન યુવકોને ઉચ્ચ સંસ્કૃત તેમજ ઉંડું ધાર્મિક જ્ઞાન આપવા પ્રયત્ન કરવો.

૫ સામાન્ય કેળવણી.

આપણી સમગ્ર જૈન કોમમાં કોઈ પણ જૈન કેળવણીથી રહીત ન રહે તેવા હેતુથી આ કોનફરન્સ નીચે પ્રમાણે ભલામણ કરે છે:—

૧ દરેક જૈન માળાપે પોતાના પુત્ર તથા પુત્રીને અવહારીક કેળવણી આપવી.

૨ દરેક સ્થળના આગેવાનોએ સ્થાનિક વિદ્યાર્થીઓને પુસ્તક પ્રી વગેરે કેળવણીના સર્વ સાધનો પુરા પાડવાં.

૩ જૈન કોમના શ્રીમંતો તથા નેતાઓએ વિદ્યાના સાધનવાળા હોંદના મુખ્ય મુખ્ય શેહેરોમાં જૈન વિદ્યાર્થીને માટે બોર્ડીંગો ઉઘાડવી અને તેમાં પ્રી બોર્ડરો રાખવાની ગોઠવણ કરવી.

૪ ઉચ્ચ કેળવણી લેવા વીદ્યાર્થીઓને સ્કોલરશીપ આપી ઉત્તેજન આપવાનું અને ખાસ કરીને જેઓ ગ્રેજ્યુએટ થયા હોય અને મદદને અભાવે વીશેષ અભ્યાસ કરતા અટકી પડતા હોય તેવાઓને માટે મોટી સ્કોલરશીપ આપવાનું કાર્ય જૈન શ્રીમંતો તથા જૈનોની જાહેર સંસ્થાઓએ ઉપાડી લેવું.

૬ વેપારી કેળવણી.

હોંદુસ્તાનની અરધી દોલત જૈનોના હાથમાંથી પસાર થાય છે એમ કહેવામાં આવે છે તેમજ જૈન કોમ વેપારમાં પ્રથમ પંકતી ધરાવે છે તે છતાં પણ વેપારી

૧૯૮

આત્માનંદ પ્રકાશ.

કેળવણીના અભાવે જૈન કોમ વેપાર ધંધામાં દીવસે દીવસે ખીજી કોમની સરખામણીમાં પછાત પડી જાય છે તેથી જૈન કોમ પોતાની અસલ પંકતી પ્રાપ્ત કરી ટકાવી રાખે તેને માટે આ કોન્ફરન્સ નીચે પ્રમાણે લલામણુ કરે છે:—

(૧) જૈન કોમના હાથમાં હાલ જે ધંધાઓ છે તે કાયમ રહે તેને માટે તે તે ધંધાના આગેવાનોએ પ્રયત્ન કરવા.

(૨) કેળવણી લીધેલા જૈનોને જૈન વેપારીઓએ પોતાના ધંધામાં કુશળ બનાવી સામેલ કરવા પ્રયત્ન કરવા.

(૩) દરેક જૈન વેપારીએ ખાસ કરીને પોતાના ધંધાને લગતી કેળવણી ખીજી કેળવણી સાથે પોતાની સંતતી તથા કુટુંબીઓને આપવાની કાળજી રાખવી.

(૪) પોતાના વેપારની વૃદ્ધિ અર્થે પશ્ચીમના ધંધાદારીઓ પોતાનો વેપાર જે રીતે કરે છે અને ખીલવે છે તે જાણી તેનું અનુકરણ હીંદના વેપારના સંજોગોને ધ્યાનમાં રાખી કરવું.

(૫) જૈન વીધાર્થીઓ ઉંચ વેપારી કેળવણી લે તે તરફ તેમનું લક્ષ્ય ખેંચવું અને વેપારી કોલેજમાં તેઓ અભ્યાસ કરે તેને માટે ખાસ સ્કોલરશીપો સ્થાપવી.

(૬) ઉંચ કેળવણી લેવી અતી મોંઘી હોવાથી જૈનોના સામાન્ય વર્ગ સામાન્ય કેળવણી લઈ પોતાની આજીવીકા આબરૂસર ચલાવી શકે તેને માટે ખાસ દેશી નામું ઠામું શીખવવા સ્થળે સ્થળે તે શીખવાના વર્ગો જૈન શ્રીમંતોએ તથા જૈનોની બહેર સંસ્થાએ ઉઘાડવાં.

૭ સ્ત્રી કેળવણી.

જૈન કોમમાં સ્ત્રી કેળવણીનો સર્વત્ર ફેલાવો કરવા માટે આ કોન્ફરન્સ નીચેની જરૂરીઆતો સ્વીકારે છે:—

(૧) દરેક માળાપે પોતાની પુત્રીને લેખન, વાંચન તથા સામાન્ય ગણિતનું જ્ઞાન અવશ્ય આપવું.

(૨) જે માળાપોથી બની શકે તેઓએ પોતાની પુત્રીને આધ્યાત્મિક અને ઉંચ શીક્ષણ આપવું અને પોતાની પુત્રી તેવું શીક્ષણ લઈ શકે તે માટે તેનાં લગ્ન તેની નાની ઉંમરમાં નહીં કરવાં.

(૩) જૈનની વસ્તીવાળાં જે જે સ્થળે બાળાઓને અભ્યાસ કરવા માટે સાધન હોય તે તે સ્થળે સ્થાનિક આગેવાનોએ કન્યાશાળાઓ ખોલવી.

(૪) ભરતશુંથણ તથા સામાન્ય જ્ઞાન મોટી ઉંમરની સ્ત્રીઓ તરફાસને વખતે લઈ શકે તેને માટે બપોરના વખતમાં ચાલતા ખાસ વર્ગો સ્થળે સ્થળે ઉઘાડવાની વ્યવસ્થા કરવી.

(૫) અવા ખાસ વર્ગોમાં આરોગ્ય વીધાનાં મુળ તત્ત્વો, માંદાની માવજત તથા અકસ્માત વખતે લેવાના તારકાળીક ઉપાયોનું જ્ઞાન આપવા સંબંધે વીશેષ લક્ષ્ય રાખવું.

નવમી જૈન ચેતામ્બર કોનફરન્સ.

૧૯૮૯

(૬) કન્યા તથા સ્ત્રી માટેની શાળા તથા વર્ગો માટે સ્ત્રી શીક્ષકો તૈયાર કરવાની ખાસ જરૂર હોવાથી જૈન સ્ત્રીઓએ અને ખાસ કરી વીધવાઓએ મોટા પ્રમાણમાં પ્રીમિલ ત્રેનીંગ કોલેજમાં દાખલ થઈ અભ્યાસ કરવો અને આવી અભ્યાસ કરતી સ્ત્રીઓને જે જે પ્રકારની સગવડો જોઈએ તે કરી આપવી.

૮ સુકૃત ભંડાર ફંડ.

સુકૃત ભંડાર ફંડ કે જેમાં ભરેલા પૈસાનો ઉપયોગ કેળવણી તથા કોનફરન્સના નીભાવ માટે થાય છે અને જે ફંડની ઉપર કોનફરન્સની હેયાતી તથા કોનફરન્સે ઉપાડેલાં દરેક કાર્યોના આધાર રહેલો છે તેવાં ફંડમાં દરેક સ્ત્રી પુરૂષે પ્રતીવર્ષે ઓછામાં ઓછા ચાર આના ભરવા એવો કોનફરન્સ દ્રઢતાથી આગ્રહ કરે છે.

(૧) આ ફંડમાં અત્યાર સુધીમાં જે જે બ્રહ્મસ્થોએ પૈસા ભર્યા છે તેઓનો ઉપકાર કોનફરન્સ માને છે.

(૨) જે જે સ્થળના સંઘોએ સંઘ દ્વારા આ ફંડ એકઠું કરી કોનફરન્સ ઓફીસ તરફ મોકલી આપેલ છે તે સંઘોના ઉપકાર માનવાની આ તક લે છે.

(૩) દરેક સ્થળના સંઘને કોનફરન્સ ઓફીસ ઉપર સંવત ૧૯૭૧ ની સાલનું સુકૃત ભંડાર ફંડ એકઠું કરી જેમ અને તેમ જલદીથી મોકલી આપવા આ કોનફરન્સ વીનંતી કરે છે

૯ જૈન સાહિત્ય પ્રચાર.

જૈન સાહિત્ય વિશેષ પ્રગટ ન થવાથી જૈન ધર્મ સંબંધે જુદી જુદી ભ્રમણાઓ ફેલાયલી છે તે દૂર કરવા જૈન સાહિત્યનો પ્રચાર સર્વગ કરવાના આવશ્યકતા આ કોનફરન્સ સ્વીકારે છે અને તેને માટે નીચેના પ્રયત્નો કરવા બલાભાગુ કરે છે.

હિંદુસ્તાનની જુદી જુદી યુનીવર્સિટી (વીશ્વવીદ્યાલય) ના અભ્યાસ ક્રમમાં જે જે જૈન પુસ્તકો દાખલ કરવામાં આવ્યા હોય તે પુસ્તકો ટીકા તથા વિવેચન સહિત છપાવવાં.

(૨) જે વિદ્યાર્થીઓ જૈન સાહિત્ય સ્વીકારી પોતાનો અભ્યાસ ચાલુ રાખે તેને સ્ટોલરશીપો, ધનામ વગેરે આપવાં.

(૩) હિંદની જુદી જુદી યુનીવર્સિટી (વીશ્વવીદ્યાલય) માં માગધી ભાષાને એક દ્વિતીય ભાષા તરીકે દાખલ કરાવવી.

(૪) માગધી ભાષાનો અભ્યાસ સુલભ થાય તે માટે માગધી કોષ તૈયાર કરાવવો.

(૫) વીધવીધ ભાષામાં જૈન સાહિત્યના પુસ્તકોના ભાષાંતર કરાવી છપાવવાં.

(૬) પ્રાચીન જૈન ભંડારોના વ્યવસ્થાપકોએ તેવા ભંડારોમાં રહેલાં પુસ્તકોની સર્વીસ્તર ટીપ કરાવી પ્રસીદ્ધ કરવી, જે પુસ્તકો નષ્ટ થયા હોય અથવા જે અલભ્ય અને ઉપયોગી હોય તેવા પુસ્તકો ફરીથી લખાવવા યા છપાવવા અને તે તે ભંડારોના પુસ્તકોનો લાભ જૈન સમુદાય લઈ શકે તેવી યોગ્ય ગોઠવણ કરવી.

૨૦૦

આત્માનંદ પ્રકાશ.

૧૦ બંધારણ.

કોન્ફરન્સના બંધારણમાં સુધારો વધારો કરવા માટે શ્રદ્ધસ્થોની કમીટી (મેમ્બરો વધારવાની સત્તા સાથે) નીમવી અને ઠરાવે છે કે તે કમીટીએ પોતાનો રીપોર્ટ જનરલ સેક્રેટરી ઉપર છ માસની અંદર મોકલવો આપવો અને જનરલ સેક્રેટરીએ તે રીપોર્ટ કોન્ફરન્સના જાહેર પત્રમાં પ્રસીધ કરવો અને તે ઉપર જે સુચના આવે તે સુચનાઓ તે સાથે આવતી કોન્ફરન્સમાં રજુ કરવી.

૧૧ જૈન કોમની સંખ્યામાં વધારો કરવા બાબત,

જૈન કોમની સંખ્યામાં વધારો કરવા તેમજ જૈન વસ્તીનું મરણ પ્રમાણ બીજી કોમની સરખામણીમાં વીશેષ હોવાથી તે ઓછું કરવા આ કોન્ફરન્સ નીચેના ઉપાયો સુચવે છે:—

(૧) જેઓએ પોતાનો અસલ જૈન ધર્મ તણ બીજો ધર્મ અંગીકાર કર્યો હોય તેઓને જૈન ધર્મમાં પાછા દાખલ કરવા પ્રયત્ન કરવા.

(૨) ઉંચ વરણના આર્યો કે જેઓને જૈન ધર્મ ઉપર રૂચી હોય તેઓએ જૈન ધર્મમાં આપણું પૂજ્ય મુનીમહારાજોની સંમતી લઈ દાખલ કરવા માટે પ્રયત્ન કરવા.

(૩) આરોગ્યતાના નીયમોનું જ્ઞાન જૈન સમાજમાં બહોળા પ્રમાણમાં ફેલાવવું.

(૪) ગીચ વસ્તીવાળાં મેટાં શહેરોમાં ગરીબ તેમજ મધ્યમ વરગના જૈનો માટે સરતાં ભાડાંની ચાલો બાંધવા માટે જૈન શ્રીમતોનું લક્ષ ઝેંચવું.

(૫) જૈનોમાં મરણ પ્રમાણ વિશેષ છે તેનાં કારણો શોધવા તથા તે અટકાવવા માટે ઉપાયો સુચવવા. નીચેનાં ગૃહો થી નો મેંબર વધારવાની સત્તા સાથે) એક કમીટી આ કોન્ફરન્સ નીમે છે. ફક્ત કમીટી પે તાનો રીપોર્ટ છ માસમાં તૈયાર કરી હેરલ્ડમાં છપાવવા કોન્ફરન્સના જનરલ સેક્રેટરી ઉપર મોકલી આપવો અને તે જનરલ સેક્રેટરીએ સુચના સાથે તે રીપોર્ટ કોન્ફરન્સના આવતા અધીવેશનમાં ચોખ્ખા ઠરાવ માટે રજુ કરવો.

(૧) ડાક્ટર નાનચંદ કાલચંદ મેહી L. M. & S.

(૨) ડાક્ટર પુનશી હીરજી મહશની L. M. & S.

(૩) ઝવેરી મોહનલાલ મગનભાઈ.

(૪) શાહ નરોત્તમદાસ ભવાનદાસ

૧૨ અન્ય ઠરાવો.

આ કોન્ફરન્સ નીરશ્રીતને આશ્રય આપવો, જીવલે, હાનીકારક રીવાજો બંધ કરવા, સંપૃદ્ધિ વગેરે પુર્વે ની કોન્ફરન્સોમાં થયેલા ઉપયોગી ઠરાવોપર જૈન સમાજનું લક્ષ ઝેંચે છે અને તદનુસાર વર્તવા ભલ મણ કરે છે.

ત્યારબાદ બિઝાનેરન મહારાજાધિરાજનો, પ્રમુખ સાહેબ તથા શેઠ પનેચંદ સંધિનો ઉપકાર માનવામાં આવ્યા બાદ આ મહાન પરિષદનું કાર્ય સમાપ્ત કરવામાં આવ્યું હતું.

